dulciſſima queq̄ʒ ⁊ mittite mune
ra hijs qui nõ habent· Sanctꝰ ei
eſt hic dies dñi ⁊ nolite meſti eẽ·
Dominꝰ eñi clarificabit vos· Et le
uite denũciabant ī publico oībꝫ
dicẽtes· Dies hic ſãctus eſt· Noli
te meſti eſſe· Et abierũt õnes mã
ducare ⁊ bibere ⁊ epulari et dare
munera hijs qui nõ habebãt ut
epulentur Magnifice enim fũt ex
altati verbis q̃bus edocti fũt· Et
cõgregati ſunt vniuerſi in ihrl̃m
celebrare leticiam ſcd̃m teſtamẽ
tum domini dei iſrahel·:·

Explicit lib̃ eſdre tertius·
Incipit eſdre q̃rtus· Ca·i·

Liber eſdre ꝓphe
ſecundꝰ filij ſarei
filij aſarei filij el
chie filij ſadaie
filij ſadoch filij
achitob filij achie
filij finees filij heli filij amerie filij
aſiei filij marimoth filij arna filij
ozie filij borith filij abiſſei filij fi
nees filij eleazar filij aaron ex tri
bu leui qui fuit captiuꝰ in regiõe
medorum in regno artarxerſis re
gis perſarũ· Et factum eſt verbuꝫ
domini ad me dicẽs· Vade ⁊ nun
cia populo meo facinora ipſorũ
⁊ filijs eorũ iniquitates quas in
me admiſerũt ut nũcient filijs fi
liorũ quia pcc̃ã parẽtum ipſoruꝫ
in illis creuerũt· Obliti enim mei
ſacrificauerũt dijs alienis· Non
ne ego eduxi eos de terra egipti
de domo ſeruitutis· Ipſi autẽ irri
tauerũt me et cõſilia mea ſpreue
runt· Tu autẽ excute comã capi
tis tui ⁊ proice õmia mala ſuper il
los quoniã non obedierunt legi
mee· Populꝰ autẽ eſt indiſciplia
tus· Vſquequo eos ſuſtiebo qui
bꝰ tanta beneficia cõtuli· Reges
multos ꝓpter eos ſubuerte pha
raonẽ cum pueris ſuis ⁊ õneꝫ ex
ercitum eius percuſſi· Omẽs gẽtes
a facie eorũ pdidi ⁊ in oriẽte ꝓui
ciarum duarũ populos tyri ⁊ ſy
donis diſſipaui ⁊ õnes adũſarij
os eorũ interfeci· Tu vero loque
re ad eos dicens· Hec dicit dñs·
Nempe ergo vos p mare trãſme
aui ⁊ plateas vobis initio muni
tas exhibui· Ducem vobis dedi
moyſen ⁊ aaron ſacerdotẽ· lucem
vobis p colũnam ignis preſtiti ⁊
mag̃ mirabilia feci in vobis Vos
autẽ mei obliti eſtis dicit dominꝰ
Hec dicit dñs õmipotens· Cotur
nix vobis in ſigno fuit· caſtr̃ vob
ad tutelam dedi ⁊ illic murmura
ſtis ⁊ non triumphaſtis in noīe
meo de pdicõne inimicorũ veſtro
rum: ſed adhuc nunc vſq̄ʒ mur
muraſtis· Vbi ſũt beneficia que
p̄ſtiti vobis· Nõne in deſerto cũ
eſuriretis proclamaſtis ad me di
centes ut quid nos indeſertum
iſtud adduxiſtis iterficere nos·
Melius nobis fuerãt ſeruire egip
cijs q̃ mori in deſerto hoc· Ego do
lui gemitus veſtros ⁊ dedi vobis
manna in eſcam· Panem ãgelo
rum mãducaſtis· Nonne cũ ſitiẽ
tis petram excidi ⁊ fluxerũt aque
in ſaturitate· Propt̃ eſtus folijs
arboruꝫ vos texi· Diuiſi vobis ter
ras pingues chananeos ⁊ pherez
ſeos ⁊ philiſtinos a facie veſtra
ꝓieci· Quid faciam vobis adhuc

dicit dñs. Hec dicit dñs ōmipo
tens. In deſerto cū eſſetis ĩ flũi
ne amorreo ſitientes ⁊ blaſphēan
tes nomē meū . nō ignē vobis ꝑ
blaſphemijs dedi ſed mittens lig
nū in aquā dulce feci flumē Quid
tibi faciā iacob. Noluiſti obediē
iuda. Transferā me ad alias gē
tes ⁊ dabo eis nomē meum: ut cu
ſtodiāt legittima mea. Quī me de
reliquiſtis ⁊ ego vos derelinquā
Petētib⁹ vobis a me miſericordi
am nō miſerebor. qñ inuocabitis
me ego nō exaudiā vos. Macula
ſtis enī man⁹ vr̄as ſanguine ⁊ pe
des vr̄i impigri ſunt ad cōmitten
da homicidia. Non quaſi me dere
liquiſtis ſed voſipſos dicit dñs.
Hec dicit dñs omnipotēs . Nōne
ego vos rogaui ut pr̄ filios ⁊ ut
mat̄ filias ⁊ ut nutrix puulos ſu
os ut eēētis mihi in populū ⁊ ego
vobis in deū ⁊ vos mihi in filios
⁊ ego vobis in prēꝫ. Ita vos colle
gi ut gallina pullos ſuos ſb alas
ſuas. Modo autē q̄d faciā vobis.
Proiciā vos a facie mea. Oblacō
neꝫ cū mihi attuleritis auertā fa
ciem meā a vobis. Dies enī feſtos
veſtros ⁊ neomenia et circūciſio
nes repudiaui. Ego miſi pueros
meos ꝓphas ad vos quos accep
tos interfeciſtis ⁊ laniaſtis corpo
ra eoꝝ quoꝝ ſāguinē exquirā di
cit dñs. Hec dicit dñs ōmipotēs .
Dom⁹ veſtra deſerta eſt. Proiciaꝫ
vos ſicut vētus ſtipulaꝫ ⁊ filij ꝓ
creacōneꝫ nō faciēt: qm̄ mādatū
meū neglexerūt ⁊ q̄d malū eſt co
rā me fecerūt. Tradā dom⁹ vr̄as
populo venienti q̄ me nō audiētes
credūt q̄b⁹ ſigna nō oſ̄diſti faci

ent q̄ p̄cepi. Prophas nō viderīt
⁊ memorabūtur iniq̄tatū eoꝝ Te
ſtor populi venientis graciā cuius
puuli exultāt cū leticia me nō vi
dētes oculis carnalib⁹ ſꝫ ſpū crede
tes que dixi. Et nūc frater aſpice
q̄ gloia ⁊ vide populū venientē ab
oriente q̄b⁹ dabo ducatū abrahā
iſaac ⁊ iacob ⁊ oſee ⁊ amos ⁊ mi
chee ⁊ iohel ⁊ abdie ⁊ ione ⁊ na
um ⁊ abacuc ſophonie aggei za
charie ⁊ malachim qui ⁊ ange
lus domini vocatus eſt.

Hec dicit dñs. Ca. ij.
Ego eduxi populū iſtum de
ſeruitute quibus mandata dedi
per pueros meos prophas quos
audire noluerunt ſed irrita fece
rūt mea conſilia. Mater que eos
generauit dicit illis Ite filij quia
ego vidua ſū ⁊ derelicta. Educaui
vos cū leticia ⁊ amiſi vos cū luctu
⁊ triſticia Quī peccaſtis corā dño
deo vr̄o ⁊ q̄d malū eſt corā eo feci
ſtis. Nō autē q̄d faciā vob. Ego
vidua ſū ⁊ derelicta. Ite filij ⁊ peti
te a domino miſericordiam . Ego
autem te pater teſtem inuoco ſu
per matrem filiorum qui noluerīt
teſtamentum meum ſeruare: ut
des eis confuſionem et matrem
eorum in direpcōnem ne genera
tio eorum fiat Diſpergantur in gē
tes nomina eorum: deleātur a ter
ra: quoniam ſpreuerunt ſacramē
tum meum. Ve tibi aſſur qui ab
ſcondis iniquos penes te. Gens
mala memorare quid fecerim ſo
dome ⁊ gomorre quorum terra ia
cet in picis glebis ⁊ aggeribus
cinerum Sic dabo eos qui me nō
audierunt: dicit dñs ōmipotens.

Hec dicit dominꝰ ad eſdram· Nū
cia populo meo quoniā dabo eis
regnum iheruſalem qđ daturus
eram iſrl'· Et ſumaꝫ mihi gloriaꝫ
illorū ⁊ dabo eis tabernacula eter
na que prepaueram illis· Lignū
vite erit illis in odore vngenti: et
non laborabūt neqꝫ fatigabūtur
Ite ⁊ accipietis· Rogate vobis di
es paucos ut īmorentur· Iaꝫ pa
ratum eſt vobis regnum· Vigila
te· Teſtare celum ⁊ terram· Cōtri
ui enim malum ⁊ creaui bonū· qꝛ
viuo ego dicit dominꝰ· Mat̄ am
plectē filios tuos educa illos cuꝫ
leticia· Sicut colūba confirma pe
des eorum: quoniā te elegi dic̄ do
minꝰ· Et ēſuſcitabo mortuos de lo
cis ſuis ⁊ de monumētis educam
illos quoniā cognoui nomē me
um ī iſrahel Noli timere mat̄ filio
ruꝫ quoniā te elegi dicit dominꝰ·
Mittam tibi adiutoriuꝫ pueros
meos yſaiam ⁊ ieremiā ad quo
rū cōſilium ſanctificaui et paui ti
bi arbores duodecī· granatas va
rijs fructibus ⁊ totidem fōtes flu
entes lac ⁊ mel ⁊ montes immen
ſos ſeptem: habētes roſā ⁊ liliū·
ī quibꝰ gaudio implebo filios tu
os Viduam iuſtifica· pupillo iu
dica· egenti da· orphanuꝫ tuere·
nudum veſti· confractū ⁊ debileꝫ
cura· claudum irridere noli· tutaē
mancū· ⁊ cecum ad viſionem clai
tatis mee admitte· Senem ⁊ iuue
nem intr̄ muros tuos ſerua· mor
tuos vbi īueneris ſignans com
menda ſepulchro ⁊ dabo tibi pri
mam ſeſſionē in reſurrectōe mea
Pauſa ⁊ quieſce populꝰ meus qꝛ
veniet req̄es tua Nutrix bona nutri

filios tuos· confirma pedes eorū·
Seruos quos tibi dedi nemo ex
eis interiet· Ego enim eos requi
ram de numero tuo· Noli fatigari
Cum enim venerit dies preſſure
et āguſtie: alij plorabūt ⁊ triſtes
erunt· tu autē hilaris ⁊ copioſa
eris· Zelabunt gentes ⁊ nil adū
ſus te poterūt dicit dominus· Ma
nꝰ mee tegent te ne filij tui gehen
nam videant· Iocundare mater
cum filijs tuis quia ego te eripiā
dicit dominꝰ· Filios tuos dormiē
tes memorare· quoniam ego eos
educam de lateribꝰ terre ⁊ miſeri
cordiam cū illis faciam quoniaꝫ
miſericors ſū dicit dominꝰ ōmipo
tens· Amplectere natos tuos vſ
qꝫ dum venio ⁊ preſteꝫ illis miſe
ricordiam quoniā exuberāt fōtes
mei ⁊ gracia mea nō deficiet· Ego
eſdrās preceptū accepi a domino ī
monte oreb ut irem ad iſrl'· Ad
quos cum venirem reprobauerūt
me ⁊ reſpuerūt mandatum dn̄i·
Ideo qꝫ vobis dico gētes que au
ditis ⁊ ītelligitis· Expectate paſto
rem veſtrum requiem eternitatis
dabit vobis quoniā ī proximo eſt
ille qui ī fine ſeculi adueniet· Pa
rati eſtote ad premia regni quia
lux perpetua lucebit vobis p etni
tatem tēporis· Fugite vmbraꝫ ſe
culi huius· Accipite iocunditatē
glie veſtre· Ego teſtor palam ſal
uatorem meum cōmendatum do
num accipite ⁊ iocundamini grā
cias agentes ei qui vos ad cele
ſtia regna vocauit· Surgite ⁊ ſta
te ⁊ videte numerū ſignatorum ī
cōuiuio domini· Qui ſe de vmbra
ſeculi tranſtulerunt ſplendidas

tunicas a dn̄o acceperunt. Recipe
ſyon numerū tuū ⁊ ↄclude candi
datos tuos qui legē dn̄i ↄpleue
rūt. Filiorū tuoꝝ quos optabas
plenus eſt nūerus. Roga imperi
um dn̄i ut ſanctificet̄ ppl's tuꝰ qui
vocatus eſt ab inicio. Ego eſdrꝭ
vidi in monte ſyon turbaꝫ mag
nam quā nūerare nō potui ⁊ om
nes canticis collaudabant dn̄m.
Et in medio eoꝝ erat iuuenis ſta
tura celſus eminētior ōibꝰ illis ⁊
ſingul' capitibꝰ eorū imponebat
coronas ⁊ magis exaltabat̄. Ego
autē miraculo tenebar. Tūc inē
rogaui angelū ⁊ dixi. Qui ſūt hij
dn̄e. Qui rn̄dens dixit mihi. Hij
ſunt q̄ mortalē tunicā depoſuerūt
⁊ immortalē ſumpſerūt ⁊ ↄfeſſi ſūt
nomē dei. Modo coronant̄ et acci
piunt palmas. Et dixi āgelo. Ille
iuuenis q̄s eſt q̄ eis coronas ipo
nit ⁊ palmas in manus tradit.
Et rn̄dens dixit mihi. Ipſe eſt fili
us dei quē in ſeculo ↄfeſſi ſūt. Ego
autē magnificare eos cepi qui forti
ter ꝓ nomine dn̄i ſteterūt. Tunc
dixit mihi angelꝰ Vade annūcia
populo meo q̄lia ⁊ quāta mirabi
lia dn̄i dei vidiſti. Ca. iij.

ANno triceſimo ruine ciuitatis
erā in babilone ⁊ ↄturba
tus ſū ſup cubiculo meo recūbens
Et cogitacōes mee aſcendebāt ſu
p cor meū: quoniā vidi deſercōeꝫ
ſyon ⁊ abundantiā eoꝝ q̄ habi
tabant in babilone. Et ventilatꝰ
eſt ſpūs meꝰ valde Et cepi loq̄ ad
altiſſimū verba timorata. et dixi
O dn̄ator dn̄e tu dixiſti ab inicio
qn̄ plantaſti terrā ⁊ hoc ſolus: ⁊
impaſti populo ⁊ dediſti adā cor

pꝰ mortuū. ſꝫ ⁊ ipſū figmentū ma
nuū tuarū erat ⁊ inſufflaſti in eū
ſpiritū vite ⁊ factꝰ eſt viuēs corā
te ⁊ induxiſti eū in paradiſo quem
plātauerat dextera tua anteq̄ ter
ra aduentaret. et huic mādaſti
diligere viaꝫ tuaꝫ ⁊ preteriuit eaꝫ
⁊ ſtatim inſtituiſti in eū mortē et
in nacōibꝰ eius ⁊ nate ſunt gen
tes ⁊ tribus ⁊ populi ⁊ cognacio
nes quarū nō eſt numerꝰ. et am
bulauit vnaqueq; gens in volun
tate ſua ⁊ mira agebant coraꝫ te
⁊ ſpernebāt p̄cepta tua. Iterū āt
i tempe induxiſti diluuiū ſup ī
habitantes ſeculū ⁊ pdidiſti eos
et factū eſt in vnoquoq; eorū ſic
ade mori ſic hijs diluuiū. Dereli
quiſti autē vnū ex hijs noe cum
domo ſua ⁊ ex eo iuſti ōnes. et fa
ctū eſt cū cepiſſent multiplicari q̄
habitabant ſup terrā ⁊ multipli
cauerūt filios ⁊ populos ⁊ gētes
multas ⁊ ceperūt iterato impieta
tē facē plusq̄ priores. et factū eſt
cū iniquitatē facerent corā te: ele
giſti tibi viruꝫ ex hijs cui nomen
erat abrahā. et dilexiſti eū ⁊ de
monſtraſti ei ſoli volūtateꝫ tuaꝫ
et diſpoſuiſti ei teſtamentuꝫ eter
nū ⁊ dixiſti ei ut nō vnq̄ derelin
quētes ſemē eius. ⁊ dediſti ei yſa
ac: ⁊ yſaac dediſti iacob ⁊ eſau et
ſegregaſti tibi iacob eſau āt ſepa
ſti. et factꝰ ē iacob ī multitudine
maḡ. et factū ē cū educēs ſemen
eiꝰ ex egipto adduxiſti ſup mon
tē ſina. et inclinaſti celos ⁊ ſtatui
ſti terrā ⁊ ↄmouiſti orbē ⁊ tremē
feciſti abiſſos ⁊ ↄturbaſti ſeculū
⁊ tranſijt gloia tua portas q̄tuor ig
nis ⁊ terremotus ⁊ ſpūs ⁊ gelu:

ut dares ſemini iacob legeꝫ ⁊ ge
neracōi iſrl' diligētiam. Et ñ ab
ſtuliſti ab eis cor malignū ut fa
ceret lex tua in eis fructū. Cor enī
malignum baiulans pmus adā
tranſgreſſus ⁊ vict⁹ eſt ſed ⁊ om
nes qui de eo nati ſūt. Et facta eſt
pmanens infirmitas ⁊ lex cū cor
de ppl'i cum malignitate radicis ⁊
diſceſſit q͛d bonum ē ⁊ manſit ma
lignum. Et tranſierūt tempora ⁊
finiti ſunt anni ⁊ ſuſcitaſti tibi ſer
uum nomīe dauid ⁊ dixiſti ei edi
ficare ciuitatē nominis tui ⁊ offer
re ibi in eadē thus ⁊ oblacōnes.
Et factum eſt hoc ānis multis: et
deliquerunt qui habitabāt ciui
tatem i ōnibus facientes ſicͭ fecit
adam ⁊ ōnes generacioēs eius.
Vtebantur enī ⁊ ipſi corde malig
no. Et tradidiſti ciuitatē tuam in
manib⁹ inimicoꝝ tuoruꝫ. Nunq̄d
meliora faciūt qui habitant ba
bilonem. Et ꝑpter hoc dominabi
tur ſyon. Factum eſt cū veniſſeꝫ
huc ⁊ vidiſſem impitates quaꝝ
nō eſt numer⁹ ⁊ delinquētes mł
tos vidit anima mea hoc tricesi
mo anno ⁊ exceſſit cor meū quo
niā vidi quomō ſuſtines eos pec
cantes ⁊ pepciſti impie agentibꝫ
⁊ perdidiſti populū tuum ⁊ cōſer
uaſti inimicos tuos ⁊ nō ſignifi
caſti. Nihil memini q̄uo debeat
derelinqui via hec. Nunquid me
lioꝛ facit babilon q̄ ſyon ā alia
gens cognouit te preter iſrl'. Aut
que tribus crediderūt teſtamētis
tuis ſicut iacob. Quarū merces
nō cōparuit neqꝫ labor fructifica
uit. Pertranſiēs enī pertrāſiui in
gentib⁹ ⁊ vidi abūdantes eas ⁊
non memorantes mādatoꝝ tuo
rū. Nunc ergo pondera in ſtatera
noſtras iniquitates ⁊ eorū q̄ ha
bitant i ſeculo ⁊ nō inueniet no
men tuū niſi in iſrahel. Aut quā
do nō peccauerūt in cōſpectu tuo
qui habitant terraꝫ aut que gēs
ſic obſeruauit mādata tua. Hos
quidē per nomina inuenies ſuaſ
ſe mandata tua. gentes autē nō i
uenies. Ca. iiij.

ET reſpōdit ad me angelus
qui miſſus ē ad me cui no
men huriel ⁊ dixit mihi. Excedēs
exceſſit cor tuum in ſeculo hoc: et
cōprehendere cogitas viam altiſ
ſimi. Et dixi. Ita domine meus. Et
rñdit mihi ⁊ dixit. Tres vias miſ
ſus ſum oſtendere tibi ⁊ tres ſimi
litudines ꝓponere coraꝫ te. de qui
bus m̄ ſi renunciaueris vnaꝫ ex
hijs ⁊ ego tibi demōſtrabo viam
quā deſideras videre ⁊ docebo te
vnde ſit cor malignuꝫ. Et dixi. Lo
quere domine me⁹. Et dixit ad me
Vade pondera mihi ignis pond⁹
aut menſura mihi flatū venti aut
reuoca mihi diem que preterijt.
Et reſpondi ⁊ dixi. Quis natoruꝫ
poterit facere ut me interroges de
hijs. Et dixit ad me. Si eſſem in
terrogans te dicens. quante ha
bitacōes ſunt in corde maris. aut
quante vene ſunt i pncipio abiſ
ſi. aut quāte vene ſunt ſup firma
mentū. aut qui ſūt exit⁹ paradiſi
diceres m̄ fortaſſis: in abiſſuꝫ nō
deſcendi. neqꝫ in infernū adhuc
neqꝫ in celum nūq̄ aſcendi. Nūc
autē nō iterrogaui te niſi de igne
⁊ vento ⁊ die per quē tranſiſti et
a quib⁹ ſeparari nō potes ⁊ non

rñdiſti mihi de eis. Et dixit mihi.
Tu que tua ſunt tecū coadoleſcē
tia nō potes cognoſcē. Et quō po
terit vas tuū capere altiſſimi viaꝫ
⁊ iā exteriꝰ corrupto ſeculo intelli
gere corrupcōeꝫ euidētem in facie
mea. Et dixi illi. Melius erat nos
nō eſſe ꝙ̄ adhuc viuētes viuere
in impietatibꝰ ⁊ pati et nō intelli
gere de qua re. Et rñdit ad me ⁊ di
xit. Proficiſcens ꝓfectꝰ ſū ad ſiluā
lignoꝝ cāpi ⁊ cogitauerūt cogita
cōem ⁊ dixerūt. Venite ⁊ eamus
⁊ faciamꝰ ad mare bellum ut rece
dat corā nobis et faciamꝰ nobis
alias ſiluas Et ſimilr̄ fluctꝰ mar̄
⁊ ipſi cogitauerūt cogitacōem et
dixerūt. Venite aſcendētes debel
lemꝰ ſiluas cāpi ut ⁊ ibi conſūme
mꝰ nobiſmetipſis aliā regionem
Et factꝰ eſt cogitatus ſilue in va
nū. Venit enī ignis ⁊ cōſūpſit eā.
Similiter ⁊ cogitatus fluctuū ma
ris. Stetit enī arena ⁊ prohibuit
eos. Si enī eſſes iudex hoꝝ quem
inciperes iuſtificare aut quē cōdē
nare. Et rñdi ⁊ dixi. Vtiqꝫ vnam
cogitacōem cogitauerūt. Terra ei
data ē ſilue ⁊ mari locus portare
fluctꝰ ſuos. Et rñdit ad me ⁊ dixit
Bene tu iudicaſti. Et q̄re non iu
dicaſti tibimetipſi. Quēadmodū
enī terra ſilue data ē ⁊ mare fluctī
bus ſuis: ſic qui ſup terrā inhabi
tant q̄ ſūt ſup terrā intelligere ſo
lūmodo pñt et qui ſup celos q̄ ſu
per altitudinē celorū. Et rñdi ⁊ di
xi. Deprecor te dñe ut mihi detur
ſenſus intelligēdi. Nō enī volui i
terrogare de ſupioribꝰ tuis. ſed de
hijs q̄ ptranſeūt p nos quotidie
ꝓpter qd iſrl̄ datus i obprobriū

gētibus quē dilexiſti populū da
tus eſt tribubꝰ impijs ⁊ lex prm̄
noſtrorū in interitū deducta ē: et
diſpoſicōes ſcripte nuſq̄ ſūt ⁊ per
tranſiuimꝰ de ſeculo ut locuſte et
vita noſtra ſtupor ⁊ pauor ⁊ nec
digni ſumꝰ miſericordiā cōſequi.
Sed quid faciet nomini ſuo qd i
uocatū eſt ſup nos. Et de hijs in
terrogaui ⁊ rñdit ad me ⁊ dixit.
Si fueris plurimuꝫ ſcrutatus: fre
quent̄ miraberis Quoniā feſtināſ
feſtinat ſeculū ptrāſire ⁊ non ca
pit portare que in futuris tpibus
iuſtis repromiſſa ſūt: quoniā ple
nū iniuſticia ē ſeculū hoc ⁊ īfirmi
tatibꝰ. De quibꝰ autē interrogas
dicam. Seminatū ē enim malū et
necdū venit deſtructō ipſiꝰ. Si er
go non inuerſū fuerit qd ſemina
tum ē ⁊ diſceſſerit locus vbi ſemi
natū eſt malū: nō veniet vbi ſemi
natū ē bonū. Quoniā gramē ſemi
nis mali ſeminatū ē in corde adā
ab inicio ⁊ quātū impietatis gña
uit vſqꝫ nūc et generat vſqꝫ cum
veniat area. Eſtima autē apud te
gramen mali ſeminis quātū fru
ctū impietatis generauit: quādo
ſecate fuerint ſpice quaꝝ non eſt
numerus: ꝙ̄ magnaꝫ aream inci
pient facere. Et rñdi ⁊ dixi. Quo ⁊
quando hec. Quare modici ⁊ ma
li anni noſtri. Et reſpōdit ad me
⁊ dixit mihi. Non feſtines tu ſup
altiſſimū Tu eī feſtinas inaniter
eē ſup ipſū. Nā exceſſus tuꝰ multꝰ
Nōne de hijs interrogauerūt aīe iu
ſtoꝝ i pmptuarijs ſuis dicētes vſ
qꝫ q̊ ſpero ſic ⁊ qñ veniet fructus
aree mercedis nr̄e. Et rñdit ad ea
Jheremiel archangelus et dixit.

Qñ ipletus fuerit nũerus ſeminũ in vobis quoniã in ſtatera ponde rauit ſeculũ ⁊ menſura menſura uit tempora ⁊ numero numerauit tempa ⁊ non cõmouit nec excita uit vſqȝ dum ipleatur predicta menſura. Et reſpondi ⁊ dixi. O do minator dñe ſȝ ⁊ nos ões pleni ſum⁹ ipietate. Et ne forte ꝓpt̃ nos non impleantur iuſtorũ aree ꝓpt̃ peccata inhabitantiũ ſup terram Et reſpondit ad me ⁊ dixit. Vade ⁊ interroga pregnãtem ſi quãdo ipleuerit noueȝ menſes ſuos ad huc poterit matrix eius retinere partum in ſemetipſa. Et dixi Nõ poteſt dñe. Et dixit ad me. In in ferno ꝓmptuaria animaruȝ ma trici aſſimilata ſũt. Queãdmodũ enim illa feſtinat que parit effu gere neceſſitatẽ partus. ſic ⁊ hec feſtinat reddere ea que cõmenda ta ſunt. Ab initio tibi demonſtra bitur de hijs que cõcupiſcis vide re. Et reſpondi ⁊ dixi. Si inueni grã ciam ante oculos tuos et ſi poſſi bile eſt ⁊ ſi ydoneus ſum demon ſtra mihi ſi plus ꝙ̃ preteritũ ſit habet venire aut plura ptranſie runt ſup̃ ꝙ̃ futurũ eſt. Quid per tranſiuit ſcio quid autẽ futurum ſit ignoro. Et dixit ad me. Sta ſu per dexterã partem ⁊ demonſtrẽbo tibi interp̃tacioẽm ſimilitudinis Et ſteti ⁊ vidi ⁊ ecce fornax ardẽs tranſijt corã me. Et factum ẽ cum tranſiret flãma vidi ⁊ ecce ſupeã uit fum⁹. Poſt hec tranſijt coraȝ me nubes plena aque et immiſit pluuiam impetu multã. Et cũ trã ſiſſet ipetus pluuie ſuperauerũt i ea gutte. Et dixit ad me. Cogita ti bi. Sicut creſcit pluuia amplius ꝙ̃ gutte ⁊ ignis ꝙ̃ fumus ſic ſup abundauit que tranſiuit menſu ra. Supauerunt autẽ gutte et fu mus. Et oraui ⁊ dixi. Putas viuo vſqȝ in dieb⁹ illis. Vel quis erit in dieb⁹ illis. Reſpõdit ad me ⁊ dixit. De ſignis de quib⁹ me inter rogas ex parte poſſuȝ tibi dicere de vita autẽ tua nõ ſum miſſus di cere tibi ſed neſcio. ¶ Ca. v.

De ſignis autẽ ecce dies veni ent in quib⁹ apprehendẽtur qui inhabitant terrã in cenſo mł̃ to ⁊ abſcõdetur veritatis via ⁊ ſte rilis erit a fide regio et multiplica bitur iniuſticia ſup hanc quã ipſe tu vides ⁊ ſup quã audiſti olim: ⁊ erit iposito veſtigio quã nũc vi des regnare regionem ⁊ videbũt eam deſertam. Si autẽ tibi dederit altiſſim⁹ viuere videbis poſt terti am tubam ⁊ relucebit ſubito ſol noctu ⁊ luna ter in die ⁊ de ligno ſãguis ſtillabit ⁊ lapis dabit vo cem ſuam ⁊ populi cõmouebunt̃ ⁊ regnabit quẽ nõ ſperant qui i habitant ſup terram ⁊ volatilia cõmigracõem facient et mare ſo domiticum piſces reiciet et dabit vocem noctu quã non nouerant multi. Omẽs autẽ audient vocem eius. Et chaos fiet p loca multa ⁊ ignis frequent̃ remittetur ⁊ be ſtie agreſtes tranſmigrabunt et mulieres mẽſtruate parient mõ ſtra ⁊ in dulcibus aquis ſalſe in uenientur ⁊ amici omẽs ſemetip ſos expugnabũt ⁊ abſcondetur tunc ſenſus ⁊ intellect⁹ ſeparabi tur in ꝓmptuariũ ſuum ⁊ queret̃ a mł̃tis ⁊ ñ inueniet̃ ⁊ mł̃tiplicabit̃

ĩniuſticia ⁊ incõtinentia ſup terrã
Et interrogabit regio ꝓximã ſuã
et dicet. Nunqͥd ꝑ te ꝑtranſijt iu
ſticia iuſtũ faciens. Et hoc nega
bit. Et erit in illo tp̃e ⁊ ſperabũt
hoīes ⁊ nõ impetrabũt laborabũt
⁊ nõ dirigent vie eoꝝ. Hec ſiḡ di
cere tibi ꝑmiſſuȝ ẽ m̄. Et ſi oraueris
iterũ ⁊ plorauerís ſic̃ ⁊ nunc ⁊ ie
iunaueris ſeptẽ diebꝫ audies ite
rato hoꝝ maiora. Et euigilaui et
corpꝰ meũ horruit valde ⁊ aīa mea
laborauit ut deficeret. Et tenuit me
q̃ venit ãgelus q̃ loq̄bat in me ⁊
cõfortauit me ⁊ ſtatuit me ſup pe
des. Et factũ ẽ ĩ nocte ſecũda ⁊ ve
nit ad me ſalathiel dux ꝓpli ⁊ di
xit mihi. Vbi eras. Et quare vul
tus tuꝰ triſtis. Aut neſcis quoni
am tibi creditus ẽ iſrl' in regione
trãſmigratõis eoꝝ. Exurge ḡ et
guſta panẽ ⁊ nõ dereliquas nos
ſicut paſtor gregẽ ſuũ in manibꝰ
luporũ malignorũ. Et dixi ei. Va
de a me ⁊ nõ appropies ad me. et
audiuit ut dixi et receſſit a me. Et
ego ieiunaui diebꝰ ſeptẽ vlulans
⁊ plorans ſicut mihi mandauit
vriel ãgelus. Et factuȝ eſt poſt di
es ſeptẽ ⁊ iterũ cogitatões cordis
mei moleſte erant mihi valde. et
reſũpſit aīa mea ſpiritũ intellcũs
⁊ iterũ cepi loqui coraȝ altiſſimo
ſermones. Et dixi. Dñator domīe
ex õni ſilua terre ⁊ ex õibꝰ arbo
bꝰ eiꝰ elegiſti vineam vnicã: ⁊ ex
õni terra orbis elegiſti tibi foueã
vnã ⁊ ex õibꝰ floribꝰ orbis elegi
ſti tibi lilium vnũ: ⁊ ex õibꝰ abiſ
ſis maris repleſti tibi riuũ vnum
⁊ ex õibꝰ edificatis ciuitatibꝰ ſã
ctificaſti tibimetipſi ſyon: ⁊ ex oī

bꝰ creatis volatilibꝰ nominaſti
tibi columbam vnam: ⁊ ex omnibꝫ
plaſmatis pecoribꝰ ꝓuidiſti tibi
ouem vnã: ⁊ ex õibus multipli
catis populis acquiſiuiſti tibi po
pulũ vnũ: et ab õibꝰ ꝓbataȝ le
gem donaſti huic quẽ deſideraſti
populo. Et nũc domīe ut quid trã
didiſti vnũ pluribꝰ. et prepaſti
ſup vnaȝ radicem alias ⁊ diſpdi
diſti vnicũ tuum in multis. et cõ
culcauerunt eũ qui cõtradicebãt
ſponſionibꝰ tuis: quiqꝫ tuis teſta
mentis nõ credebãt. et ſi odiens
odiſti populũ tuũ: tuis manibus
debet caſtigari. et factuȝ ẽ cũ locu
tus eſſeȝ ſermões ⁊ miſſus ẽ ãge
lus ad me q̃ ante venerat ad me
p̄terita nocte et dixit mihi. Audi
me ⁊ inſtruã te ⁊ intende mihi et
adiciam corã te. et dixi. Loquere
dñe meus. et dixit ad me. Valde
tu in exceſſu mentis factus es pro
iſrahel. An plus dilexiſti eum: q̃
qui eum fecit. et dixi ad eum. Nõ
domine ſed dolens locutus ſum.
Torquent enim me renes mei per
õnem horam querentem apprehẽ
dere ſemitam altiſſimi ⁊ inueſtiga
re partem iudicij eius. et dixit ad
me. Non potes. et dixi. Quare do
mine. Ad quid naſcebar aut q̃
re non fiebat matrix matris mee
mihi ſepulchrum. ut non viderẽ
laborem iacob et defatigatõnem
generis iſrahel. et dixit ad me.
Numera mihi que necdum vene
rant ⁊ collige mihi diſperſas gut
tas. et reuiride mihi aridos flo
res ⁊ aperi mihi clauſa promptu
aria ⁊ pduc mihi incluſos in eis
flatus. Demonſtra mihi vocis

ymaginem ⁊ tūc oſtendā tibi la
borem quē rogas videre. Et dixi.
Dominator domīe q̄s enim eſt q̄
poteſt hec ſcire niſi q̄ cum homībꝫ
habitacōnem nō habet. Ego au
tē inſipiens ⁊ quomō potero dice
re de hijs q̄bus me interrogaſti.
Et dixit ad me. Quo non potes fa
cere vnū de hijs que dicta ſunt ſic
nō poteris inuenire inditū meū
aut in fine caritatē quā populo
ꝓmiſi Et dixi. Sed ecce domīe tu ꝓ
pe es hijs q̄ in finem ſunt. Et q̄d
facient qui ante me fuerunt aut
nos aut hij q̄ poſt nos. Et dixit
ad me. Corone aſſimilabo indici
um meū. Sicut nō nouiſſimorū
tarditas ſic nec p̄orum velocitas
Et rn̄di ⁊ dixi. Nec poteras facere
eos q̄ facti ſunt ⁊ q̄ ſunt ⁊ futuri
ſunt in vnum ut celeri⁹ indiciū
tuū oñdas. Et reſpōdit ad me ⁊
dixit. Non poteſt feſtinare creatu
ra ſup creatorem nec ſuſtinere ſe
culum eos q̄ in eo creandi ſunt ī
vnum. Et dixi. Quomō dixiſti ſer
uo tuo quomā viuificans viuifi
caſti a te creatam creaturā ī vnū
⁊ ſuſtiebat creatuā: poterit ⁊ nūc
portare preſētes in vnū. Et dixit
ad me. Interroga matricē muli
eris ⁊ dices ad eam. Et ſi paris q̄
re per tempus. Roga ergo eam:
ut det decem in vnum. Et dixi. Nō
vtiqꝫ poterit ſed ſcd̄m temp⁹. Et
dixit ad me. Et ego dedi matricē
terre hijs qui ſeminati ſūt ſuper
eam ꝑ tempus Quēadmodū eñ
infans nō parit ea que ſenū ſunt
ſic ego diſpoſui a me creatū ſecu
lum. Et interrogaui ⁊ dixi cū iam
dederis mihi viam loquar coram

te. Nam mater noſtra de q̄ dixiſti
mihi adhuc iuuenis eſt iā ſene
ctuti appropinq̄t. Et rn̄dit ad me
⁊ dixit. Interroga eam q̄ parit et
dicet tibi. Dices enim ei. Quaē q̄s
peperiſti nūc nō ſūt ſimiles hijs q̄
āte te ſi minores ſtatura. Et dicē
tibi ⁊ ipſa. Alij ſunt q̄ in iuuentu
te virtutis nati ſunt ⁊ alij qui ſb
tempe ſenectutis deficiēte matri
ce ſunt nati. Conſidera ergo et tu
quomā minori ſtatura eſtis pre
hijs qui ante vos ⁊ qui pt⁹ vos
minori q̄ vos quaſi iam ſeneſcen
tes creature ⁊ fortitudinē iuuen
tutis pretereuntes. Et dixi. Rogo
domīe ſi inueni graciā ante ocu
los tuos: demonſtra ſeruo tuo ꝑ
quē viſites creaturā tuā. Ca. vi.

Et dixit ad me. Inicio terre
in orbis ⁊ anteq̄ ſtarent exi
tus ſeculi ⁊ anteq̄ ſpirarent ꝯuē
ciones ventorū ⁊ anteq̄ ſonarēt
voces tonitruū ⁊ anq̄ ſplenderēt
nitores coruſcacionū ⁊ anq̄ con
firmarent̄ fundamēta paradiſi.
anteq̄ viderent̄ decori flores ⁊ an
teq̄ cōfirmarētur mote virtutes
anteq̄ colligerētur innumerabi
les milicie angelorū ⁊ āteq̄ extol
lerētur altitudīes aeris ⁊ anteq̄
nominarent̄ mēſure firmamēto
rum ⁊ anteq̄ eſtuarent camini in
ſyō ⁊ anteq̄ iueſtigarent̄ pn̄tes
āni: ⁊ anq̄ abalienarētur eorū q̄
nunc peccant adinuencōes ⁊ cō
ſignati eſſent qui fidem theſauri
ſauerūt tunc cogitaui ⁊ facta ſūt
per me ſolum ⁊ non per alium: ⁊
finis per me ⁊ non per alium. Et
reſpondi ⁊ dixi. Que erit ſepacio
tēporū. Aut quando p̄oris finis:

⁊ ſequētis initiū. Et dixit ad me.
Ab abrahā vſqꝫ ad yſaac quā
do nati ſūt ab eo iacob ⁊ eſau ma
nꝰ iacob tenebat ab initio calca
neū eſau. Finis enī huius ſeculi
eſau ⁊ principium ſequentis ia
cob. Homīs manꝰ inter calcaneū
⁊ manū. Aliud noli querere eſdrā.
Et rn̄di ⁊ dixi. O dn̄ator domine:
ſi inueni gratiā añ oculos tuos
oro ut demonſtres ſeruo tuo finē
ſignoꝝ tuoꝝ quoꝝ partē mihi
demonſtraſti nocte p̄cedente. Et
rn̄dit ⁊ dixit ad me. Surge ſuper
pedes tuos ⁊ audi vocem pleniſſi
mā ſonitus. Et erit ſicut cōmotō:
nec ꝯmouebit̄ locus in quo ſtes
ſup eū. Ideo cū loq̄tur tu nō expa
ueas q̄niam de fine verbū et fun
damentū terre intelligit̄ qm̄ de ip
ſis ſermo tremeſcit ⁊ ꝯmouetur.
Scit enī quoniā finē eorū oportet
ꝯmutari. Et factū eſt cū audiſſem
ſurrexi ſup pedes meos ⁊ audiui ⁊
ecce vox loq̄ns et ſonꝰ eius ſicut
ſonus aq̄rum multarum. Et dixit
Ecce dies veniūt ⁊ erit quādo ap
propinq̄re incipiā vt viſitē habi
tantes in terra ⁊ qñ inquirē inci
piam ab eis qui iniuſte nocuerūt
iniuſticia ſua ⁊ qñ ſuppleta fuerit
humilitas ſyon ⁊ cū ſupſignabi
tur ſeculum qd̄ incipiet pertrāſirē
hec ſigna faciam. Libri apientur
ante faciē firmamēti ⁊ omēs vide
bunt ſimul ⁊ anniculi infantes lo
q̄ntur vocibꝰ ſuis ⁊ p̄gnantes im
maturos pient infātes triū ⁊ q̄tu
or menſiū ⁊ viuent ⁊ ſuſcitabunt̄
Et ſubito apparebūt ſeminata lo
ca nō ſeminata: ⁊ plena ꝓmptua
ria ſubito inuenient̄ vacua ⁊ tu
ba canet cū ſono quā cū oēs au
dierint ſubito expaueſcēt. Et erit
in illo tēpe debellabūt amici ami
cos ut inimici ⁊ expaueſcet terra
cū hijs. Et vene fontiū ſtabūt et
non decurrēt in horis tribꝰ. Et erit
omīs qui derelictꝰ fuerit ex omībꝰ
iſtis quibꝰ predixi tibi: ipſe ſalua
bitur ⁊ videbit ſalutare meū et fi
nē ſeculi veſtri. Et videbūt qui re
cepti ſūt hoīes qui mortem nō gu
ſtauerūt a natiuitate ſua ⁊ muta
bitur cor inhabitantiū ⁊ ꝯuertet̄
in ſenſū aliū. Delebitur enī malū
⁊ extinguet̄ dolus. Florebit autē
fides ⁊ vincetur corruptela: ⁊ oñ
detur veritas q̄ ſine fructu fuit die
bꝰ tantis. Et factū eſt cū loqueret̄
mihi ⁊ ecce paulatim intuebar ſu
p eū ante quē ſtabā ⁊ dixit ad me
hec. Veni tibi oñdere tēpꝰ venturē
noctis. Si ergo iterum rogaueris
⁊ iterū ieiunaueris ſeptē diebus
iterū tibi renūciabo horū maiora
per diem quā audiui. Audita eſt
enim vox tua apud altiſſimum.
Vidit enim fortis directōem tuā
⁊ puidit pudicitiā quā a iuuētu
te tua habuiſti et ꝓpter hoc miſit
me demonſtrare tibi hec omīa. et
dicere tibi. Confide ⁊ noli timere ⁊
noli feſtinare tu p̄oribus tēpibꝫ
cogitare vana: ut non properes a
nouiſſimis temporibus. Et factū
eſt poſt hec ⁊ fleui iterum ⁊ ſimi
liter ieiunaui ſeptem diebus: ut
ſuppleā tres ebdomadas q̄ dicte
ſūt m̄. Et factū ē in octaua nocte ⁊
cor meū turbabatur iterato i me:
⁊ cepi loqui coram altiſſimo. In
flāmabatur enim ſpiritꝰ meꝰ val
de: ⁊ anima mea āxiabatur ⁊ dixi

O domīe loquēs locut9 es ab ini
tio creature in primo die dicens.
Fiat celum ⁊ terra ⁊ tuū verbum
opus pfectum. Et erat tūc ſpirit9
⁊ tenebre circumferebant ⁊ ſilen
tium ſon9 vocis hominis nondū
erat abs te. Tunc dixiſti de the
ſauris tuis pferri lumen lumino
ſū quo appareret op9 tuum. Et die
ſecūdo creaſti ſpiritū firmamenti
et imperaſti ei ut diuideret ⁊ diui
ſionē faceret inter aquas ut pars
quedā furſū recederet. pars vō de
orſum manēt. Et tertia die impeā
ſti aquis congregari in ſeptima
parte tre. ſex vero partes ſiccaſti
⁊ cōſeruaſti ut ex hijs ſint coram
te miniſtrātia ſeminata a deo ⁊ cul
ta. Verbū enim tuū pceſſit ⁊ op9
ſtatim fiebat. Proceſſit enī ſbito
fructus multitudinis īmenſus ⁊
cōcupiſcentie guſt9 multiformes
⁊ flores colore īmutabili ⁊ odores
odoramēti inueſtigabilis. Et die
tercio hec facta ſūt. Qrta aūt die
īperaſti fieri ſolis ſplendorē. lune
lumen. ſtellarū diſpoſicionē ⁊ im
paſti eis ut deſeruirēt futuro plaſ
mato homini. Quinto autē die di
xiſti ſeptime parti vbi erat aqua
cōgregata ut pcrearet animalia
⁊ volatilia ⁊ piſces et ita fiebat.
Aqua muta et ſine aīa q̄ dei nu
tu iubebant animalia faciebat
ut ex hoc mirabilia tua nacōnes
enarrent Et tūc conſeruaſti duas
animas nomē vni vocaſti enoch
⁊ nomen ſecūde vocaſti leuiathā
⁊ ſepaſti ea ab alterutro. Non ei
poterat ſeptima pars vbi eāt aq̄
congregata capere ea. Et dediſti
enoch vnam partē que ſiccata ē
tercīo die ut habitet in ea vbi ſūt
montes mille. Leuiathan aūt de
diſti ſeptimā partem humidam
⁊ ſeruaſti eam ut fiat in deuoraci
onem quib9 vis ⁊ quādo vis. Sex
to autē die īperaſti terre ut crea
ret coram te iumenta ⁊ beſtias et
reptilia ⁊ ſup hijs adam quē cōſti
tuiſti ducem ſup ōmibus factis q̄
feciſti ⁊ ex eo educimur nos oēs
quēqꝫ elegiſti populum. Hec aūt
ōnia dixi corā te domine qꝛ ꝓpter
nos creaſti ſeculū. Reſiduas aūt
gentes ab adā natas dixiſti eas
nil eſſe ⁊ quoniā ſaliue aſſimila
te ſunt ⁊ quaſi ſtillicidiū de vaſe
ſimulaſti abundatiam eorum. Et
nunc domīe ecce iſte gentes que ī
nihilum deputate ſunt ceperūt do
minari nīi ⁊ deuorare. nos aūt po
pulus tu9 quē vocaſti pmogenitū
vnigenitū emulatorem tuum tra
diti ſum9 in manib9 eorū. Et ſi ꝓpt
nos creatū ē ſeculū quare nō he
reditatē poſſidem9 cū ſeculo. Vſ
quequo hec. Ca. vij.

Et factum ē cum finiſſem lo
qui verba hec miſſus ē ad
me angelus q̄ miſſus fuerat ad
me pmis noctib9 ⁊ dixit ad me.
Surge eſdra ⁊ audi ſermōes q̄s
veni loqui ad te. Et dixi. Loquere
de9 meus. Et dixit ad me. Maē po
ſitū ē in ſpacioſo loco ut eſſet al
tum ⁊ immenſū erit autē ei introi
tus in anguſto loco poſit9 ut eſſz
ſimilis flumib9. Quis eni volens
voluerit ingredi mare ⁊ videre eū
vel dominari eius ſi nō tranſierit
anguſtū ī latitudinē venire q̄uo
poterit. Item aliud. Ciuitas eſt
edificata ⁊ poſita in loco cāpeſtri

eſt autē plena omnium bonoꝝ. In
troitus eius āguſtus ⁊ in ꝑcipiti poſi
tus ut eſſet a dextris quidē ignis.
a ſiniſtris aqua alta. ſemita autē
eſt vna ſola inter eos poſita. hoc
eſt inter ignē ⁊ aquā: ut nō capi
at ſemita niſi ſolūmodo veſtigiū
hominis. Si aūt dabitur ciuitas hoi
in hereditatē ſi nūquā ante poſitum
piculum ptranſierit quō accipi
at hereditatē ſuā. Et dixi. Sic do
mine. Et dixit ad me. Sic ē ⁊ iſrł
pars. Propter eos eni feci ſeculū
⁊ qn̄ tranſgreſſus ē adam ꝯſtitu
tiones meas iudicatū eſt qđ factū
eſt. Et facti ſunt introitus huius ſe
culi anguſti ⁊ dolentes et laborio
ſi. pauci autē ⁊ mali ⁊ piculorum
pleni. ⁊ labore magno ope fulti:
nam maiores ſeculi introitus ſpa
cioſi ⁊ ſecuri ⁊ facientes immorta
litatis fructū. Si ergo ingredientes in
greſſi nō fuerūt qui viuūt angu
ſta ⁊ vana hec: nō poterunt recipe
re que ſūt repoſita. Nūc ergo tu q̄
re conturbaris cū ſis corruptibilis:
⁊ quid moueris tu cū ſis mortalis.
Et quare nō accepiſti in corde tuo
quod futurū ē ſed qđ in preſenti. Rn̄
di ⁊ dixi. Dn̄ator domine ecce diſpo
ſuiſti lege tua: quoniā iuſti here
ditabūt hec. Impij autē pibunt.
iuſti autē ferent anguſta ſperan
tes ſpacioſa. Qui eni impie geſſe
runt ⁊ āguſta paſſi ſunt ⁊ ſpacio
ſa non videbunt. Et dixit ad me.
Nō eſt iudex ſuper deū neq; intelli
gens ſup altiſſimū. Pereūt enim
multi preſentes qꝛ negligitur q̄ an
poſita eſt dei lex. Mādans enī mā
dauit deus venientibus qn̄ venerūt
quid facientes viuerēt ⁊ qđ ob

ſeruantes nō punirentur. Hij autē
nō ſunt ꝑſuaſi ⁊ contradixerūt ei:
⁊ ꝯſtituerunt ſibi cogitamē vani
tatis ⁊ ꝓpoſuerūt ſibi circūuencio
nes delictorū ⁊ ſuperdixerūt altiſſi
mo nō eſſe ⁊ vias eius nō ꝯgno
uerunt ⁊ legem eius ſpreuerūt ⁊
ſponſiones eius abnegauerūt et
in legittimis eius fidē nō habuerūt
⁊ opa eius nō ꝑfecerūt. Propter
hoc eſdra vacua vacuis ⁊ plena
plenis. Ecce tempus veniet ⁊ erit
quādo veniēt ſigna que predixi ti
bi. Et apparebit ſponſa ⁊ appare
ſcēs oſtēdetur que nūc ſubducitur
terra ⁊ omnis q̄ liberatus ē de ꝓdictis
malis ipſe videbit mirabilia mea.
Reuelabitur enī filius meus iheſus cū
hijs q̄ cū eo ſūt ⁊ iocūdabūtur q̄
relicti ſūt i ānis q̄dringētis. Et erit
poſt annos hos ⁊ morietur filius meus
criſtus ⁊ omnes qui ſpirāmētum ha
bent homines ⁊ ꝯuertetur ſeculū in
āntiquū ſilētium diebus ſeptē ſicut
i prioribus iudicijs ita ut nemo de
relinquatur ⁊ erit poſt dies ſeptē: et
excitabitur qđ nōdum vigilat ſe
culū ⁊ morietur corruptū. Et terra
reddet q̄ in ea dormiūt et puluis
q̄ in eo ſilentio habitāt ⁊ promptu
aria reddēt q̄ eis cōmendate ſūt
anime. Et reuelabitur altiſſimus ſu
per ſedem iudicij ⁊ ptrāſibunt miſe
rie ⁊ longanimitas ꝯgregabitur.
Iudiciū autē ſolū remanebit veri
tas ſtabit ⁊ fides conualeſcet. Et
opus ſubſequetur ⁊ merces oſtendetur ⁊
iuſticie vigilabūt et iniuſticie nō
dominabūtur. Et dixi. Primus abrahā
ꝓpter ſodomitas orauit ⁊ moyſes
ꝓ patribus qui in deſerto peccaue
runt ⁊ q̄ poſt eum ꝓ iſrł in diebus

ac^h^am ⁊ ſamuēlis ⁊ dauid ꝑ cō
fractōne ⁊ ſalomoñ ꝑ eis qui ve
nerūt in ſanctōem ⁊ helyas pro
hijs qui pluuiam acceperūt et ꝑ
mortuo ut viueret ⁊ ezechias pro
populo ī dieb⁹ ſennacherib ⁊ mlˡ
ti pro multis. Si ergo modo quā
do corruptibile increuit et iniuſti
cia multiplicata ē ⁊ orauerunt iu
ſti ꝑ impijs quare ⁊ nunc ſic non
erit. Et reſpondit ad me ⁊ dixit.
Preſens ſeculū non ē finis. gloīa
in eo freqñs manet ꝓpter hoc orā
uerunt ꝑ inualidis. Dies enī iudi
cij erit finis tpīs huius ⁊ inicium
tēporis future īmortalitatis ī quo
ptranſiuit corruptela. ſoluta ē in
tempantia. abſciſa eſt incredulī
tas. creuit aūt iuſticia. orta ē veri
tas. Tunc enī nemo poterit ſalua
re eum qui perijt neq̧ demergere
quí vincit. Et reſpondi ⁊ dixi. Hic
ſermo me⁹ prim⁹ ⁊ nouiſſimus:
quomā meli⁹ erat non dare terā
adam vel cum iam dediſſet coer
cere eum ut non peccaret. Quid eī
ꝓdeſt omnib⁹ in preſēti viuere in
triſticia ⁊ mortuos ſperare puniti
onem. O tu quid feciſti adam. Si
enī tu peccaſti nō ē factus ſoli⁹ tu
us caſus ſed ⁊ nr̄ qui ex te adue
nim⁹. Quid enim ꝓdeſt nobis ſi ꝓ
miſſum ē nobis immortˡe tēpus:
nos autē mortalia opa egimus.
Et quomaꝫ p̄dicta ē nobis perhē
nis ſpes. nos vero peſſime vani fc̄i
ſum⁹. Et quomā repoſita ſūt nobˡ
habitacula ſanitatis ⁊ ſecuritatis.
nos vero male conuerſati ſum⁹.
Et quomā rͤpoſita gloria altiſſimi
ꝓtegere eos qui tarde conuerſati
ſunt. nos autē peſſimis vijs ābu

lauim⁹. Et quomā oſtendetur
paradiſus cui⁹ fructus incorrup
tus pſeuerat in quo ē ſecuritas ⁊
medela. nos vero nō ingredimur
In ingratis enī locis conuerſati
ſumus. Et quomā ſup ſtellas ful
gebūnt facies eorū qui abſtinen
tiam habuerūt. nr̄e autē facies
ſup tenebras nigre. Non enī cogi
tauim⁹ viuentes quādo iniquita
tem faciebam⁹ q̄ incipiem⁹ poſt
mortem pati. Et ridit ⁊ dixit. Ho
eſt cogitamentuꝫ certaminis qd
certabit qui ſup terram natus ē
homo ut ſi vict⁹ fuerit patiat̄ qd
dixiſti. Si autē vicerit recipiet qd
dico quomaꝫ hec ē via quā moy
ſes dixit cū viueret ad populum
dicēs. Elige tibi vitam ut viuas.
Non crediderūt autē ei ſed nec p⁹
eum ꝓphetis. Sed nec mihi qui lo
cutus ſum ad eos quomaꝫ nō eſ
ſet triſtitia in pdicōneꝫ eoꝝ ſicut
futurū eſt gaudium ſup eos quí
b⁹ pſuaſa ē ſalus. Et reſpondi et
dixi. Scio domīe quomā vocatus
ē altiſſim⁹ miſericors in eo miſere
atur hijs qui nondum in ſeculo
aduenerūt ⁊ q̄ miſeretur illis q̄
conuerſionē faciunt in lege eius
⁊ longanimis ē quomā longani
mitateꝫ preſtat hijs qui peccaue
runt quaſi ſuis operib⁹ et munifi
cus eſt quomā quidē donaē vult
ꝓ exigēcijs ⁊ multe miſericordie
quomā multiplicat magis miſeri
cordias hijs qui preſētes ſunt ⁊
qui preterierūt ⁊ qui futuri ſunt.
Si enī non multiplicauerit miſeri
cordias ſuas non viuificabitur
ſeculum cū hijs qui īhereditabāt
in eo. Et donat quomiam ſi non

dōnauerit de bonitate ſua ut alle
uent̄ hiꝫ q̄ iniq̄tatē fecerūt de ſuis
iniq̄tatibus nō poterit decies mil
leſima pˀs viuificai hoīm. Et iudex
ſi non ignorauerit hiis q̄ cūrati
ſunt verbo eiꝰ ⁊ deleuit multitudi
nē ꝯtēptōnum nō fortaſſis dereli
querent̄ innumerabili multitudi
ne niſi pauci valde. Ca. viii.

ET rñdit ad me ⁊ dixit. Hoc
ſeculū fecit altiſſimꝰ ꝓpt̄ mł
tos. futurꝫ autē ꝓpter paucos. Di
cam autē coraꝫ te ſimilitudinē eſ
dra. Quomō autē interrogab̄ ter
raꝫ ⁊ dicet tibi: quoniā dabit ter
ram multaꝫ magis vnde fiat ficti
le. paruū autē puluereꝫ vnde au
rū fit: ſic ⁊ actꝰ preſētis ſeculi. Mł
ti quideꝫ creati ſūt. pauci autē ſal
uabūtur. Et rñdi ⁊ dixi. Abſorbe
ergo aīa ſenſum ⁊ deuora quod
ſapit. Conueniſti eniꝫ obaudire
⁊ ꝓphetare voles. Nec eniꝫ tibi eſt
datū ſpatiū niſi ſolūmodo viuere
O dn̄e ſi nō pmittes ſeruo tuo ut
oremꝰ corā te: ⁊ des nobis ſemen
cordi ⁊ ſenſui culturā vn̄ fructus
fiat. vn̄ viuere poſſit ōmis corrup
tus qui portabit locū hoīs. So
lus eniꝫ es et vna plaſmatio nos
ſumꝰ manuū tuarū ſicut locutus
es. Et q̄mo nūc in matrice plaſma
tum eſt corpꝰ ⁊ preſtas membra
ꝯſeruatur in igni ⁊ aqua tua crea
cio ⁊ nouē mēſibꝰ patit̄ tua plaſ
macō tuam creaturā que ī ea crea
ta eſt. ipſū āt qđ ſeruat ⁊ qđ ſerua
tur vtraqꝫ ſeruabūtur: ſeruataqꝫ
q̄nqꝫ iteruꝫ reddit matrix que in
ea creuerūt. Impaſti eniꝫ ex ipſis
mēbris hoc eſt mānillis prebere
lac fructui mānillarū: ut nutria

tur id qđ plaſmatū ē vſqꝫ in tpˀs
aliqđ ⁊ poſtea diſponas eum tue
miſericordie. Enutriuiſti eū tua iu
ſticia ⁊ erudiſti eū in lege tua: et
corripuiſti eū tuo intellectu ⁊ mor
tificabis euꝫ ut tua creatura ⁊ vi
uificabis eū ut tuū opꝰ. Si ergo p
dideris eū qui tantis laboribꝰ plaſ
matus ē: tuo iuſſu facile eſt ordi
nari ut ⁊ id qđ fiebat ſeruaretur
Et nūc dn̄e dicā de ōni hoīe tu ma
gis ſcis de populo āt tuo ob quē
doleo ⁊ de hereditate tua ꝓpt̄ quā
lugeo ⁊ ꝓpter iſrł ꝓpter quem tri
ſtis ſū: ⁊ de iacob ꝓpter quē doleo
ideo incipiaꝫ orare corā te ꝓ me ⁊
ꝓ eis: quoniā video lapſus nr̄os
q̄ inhabitamꝰ terrā. Sed audiui
celeritatē iudicis q̄ futurꝰ ē. Ideo
audi vocē meaꝫ ⁊ intellige ſermo
nē meū ⁊ loquar corā te. Iniciuꝫ
verborū eſdre priuſq̄ aſſumeret̄.
Et dixi. Dn̄e qui inhabitas ſeculū
cuiꝰ oculi eleuati in ſupna ⁊ aere:
⁊ cuius thronꝰ ieſtimabił ⁊ glo
ria incōprehēſibił cui aſtat exercitꝰ
angelorū cū tremore quoꝝ ſerua
tio in vento ⁊ igni ꝯuertit̄: cuius
verbū verꝝ ⁊ dicta pſeuerātia: cuiꝰ
iuſſio fortis ⁊ diſpoſicō terribilis
cuius aſpectꝰ arefacit abiſſos: et
indignacō tabeſcē facit montes:
⁊ veritas teſtificatur. Exaudi ora
cōnem ſerui tui ⁊ auribꝰ pcipe ꝓ̄
cacōem figmēti tui. Dum enim vi
uo loquar ⁊ dū ſapio rn̄debo Nec
rēſpicias populi tui delicta ſed qui
tibi in veritate ſeruiūt. Nec inten
das impia gētiū ſtudia ſed q̄ tua
teſtimonia cum doloribꝰ cuſtodi
erunt. Nec cogites qui in ꝯſpcū
tuo falſe ꝯuſati ſunt ſed mēorare

qui ex volūtate tua timorem cog
nouerūt· Neqȝ volueris pdere q̄ pe
cudum mores habuerunt· ſed re
ſpicias eos q̄ legem tuam ſplen
dide docuerūt· Nec indigneris eis
q̄ beſtijs peiores iudicati ſunt ſed
diligas eos q̄ ſemper in tua iuſti
cia cōfidunt ⁊ gloria· Quoniam
nos ⁊ patres noſtri talib⁹ morbis
languemus· tu autem ꝓpter nos
peccatores miſericors vocaberis·
Si enim deſideraueris ut nr̄i miſe
rearis: tunc miſericors vocaberis
nobis autē nō habentib⁹ opa iu
ſticie· Juſti enim quib⁹ ſunt opa
multa repoſita ex ꝓprijs operibus
recipient mercedē· Quid eſt enim
homo ut ei indigneris aut gen⁹
corruptibile ut ita amarus ſis de
ipſo· In veritate enī nemo de geni
tis eſt q̄ non impie geſſit ⁊ de cō
fitentib⁹ q̄ non deliquit· In hoc eī
annunciabitur iuſticia tua ⁊ boni
tas tua dn̄e cū miſert⁹ fueris eis
qui nō habent ſbſtantiam bono
rū operum· Et rn̄dit ad me ⁊ dixit
Recte locut⁹ es aliqua ⁊ iuxta ſer
mōes tuos ſic ⁊ fiet· Qm̄ non vere
cogitabo ſup plaſma eoꝝ q̄ pecca
uerunt ante mortē ante iudicium
āte perdicōem ſed iocundabor ſu
p iuſtorū figmentū ⁊ memorabor
pegrinacōis quoqȝ ⁊ ſaluacōis ⁊
mercedis recepcōis· Quo ergo lo
cutus ſum ſic ⁊ eſt· Sicut enī agri
cola ſerit ſup terram ſemina ml̄
ta ⁊ plantacōes multitudīs plan
tat· ſed nō in tempoē ōnia que ſe
minata ſunt ſaluātur· ſed nec om
nia que plātata ſunt radicabūt:
ſic ⁊ qui in ſeculo ſeminati ſūt nō
ōnes ſaluabuntur· Et rn̄di ⁊ dix

Si inueni graciā loquar· Quō ſe
mē agricole ſi nō aſcenderit aut nō
accepit pluuiam tuā in tempe ā
ſi corruptū fuerit multitudīe plu
uie: ſic perit ⁊ ſimilr̄ homo q̄ ma
nib⁹ tuis plaſmatus ē ⁊ tu ei yma
go nominat⁹ quoniā ſimilatus
es ei ꝓpter quē ōnia plaſmaſti et
ſimilaſti ſemini agricole· Nō ira
ſcaris ſup nos ſed parce populo
tuo ⁊ miſerere hereditati tue· Tu
autē creature tue miſereris· Et re
ſpōdit ad me ⁊ dixit· Que ſunt p̄
ſētia preſētibus ⁊ que futurā futu
ris· Multum enī tibi reſtat ut poſ
ſis diligere meam creaturā ſuper
me tibi autē frequēter ⁊ ipſi ꝓxi
maui iniuſtis aūt nūq̄· Sed ⁊ in
hoc mirabilis es corā altiſſimo q̄
niā humiliaſti te ſic decet te ⁊ nō
iudicaſti te ut inť iuſtos plurimū
glorificeris· Propter qd̄ miſerie
multe ⁊ miſerabiles efficiētur eis
q̄ habitāt ſeculum in nouiſſimis
qr̄ in multa ſupbia ambulauerūt·
Tu autē p te intellige et de ſimili
bus tuis inq̄re gloriam· Vob enī
apert⁹ eſt paradiſus· plantata ē
arbor vite· ꝑparatū ē futurum tē
pus· prepata eſt abundācia· edi
ficata eſt ciuitas· probata ē req̄es
pfecta eſt bonitas· ⁊ pfecta ſapiē
tia· Radix mali ſignata ē a vobis
infirmitas ⁊ tinea a vobis abſcō
ſa eſt ⁊ ī infernū fugit corrupcio
in obliuione· Tranſierūt dolores
⁊ oſtenſus ē in fine theſaurus im
mortalitatis· Noli ergo adicere ī
quirendo de multitudīe eorum q̄
pereūt· Nam ipſi accipiētes liber
tatē ſpreuerunt altiſſimū et legē
eius contempſerūt et vias eius

derelīquerūt. Adhuc autē iuſtos
eius ꝯculcauerūt ⁊ dixerūt in cor
de ſuo nō eſſe deū ⁊ quidē ſciētes
qm̄ iā moriūtur. Sicut enī vos ſu
ſcipient q̄ p̄dicta ſūt: ſic eos ſitis
⁊ cruciatus que p̄ꝑata ſunt. Nō
enim voluit dominē diſpdi. Sed ⁊
ipſi qui creati ſūt coinq̄nauerunt
nomē eiꝰ q̄ fecit eos ⁊ ingrati fue
runt ei q̄ preparauit eis vitā. Qua
ꝓpter iudicium meū modo appro
piquat. Que nō ōibꝰ demōſtra
ui niſi tibi ⁊ tibi ſimilibꝰ paucis
Et r̄ndi ⁊ dixi. Ecce nūc domine de
monſtraſti mihi multitudinē ſig
norū que incipies facere in nouiſ
ſimis. ſꝫ non demōſtraſti mihi q̄
tempore. Ca. ix.

Et r̄ndit ad me et dixit. Me
tiens metire tēpus in ſemet
ipſo ⁊ erit cū videris qn̄ trāſierit
pars quedā ſignorū q̄ predicta
ſunt: tūc intelliges quoniā ipm̄ ē
tēpus in quo incipiet altiſſimus
viſitare ſeculū qd̄ ab eo factū eſt
Et qn̄ videbitur in ſeculo motio
locorꝫ ⁊ populorꝫ turbacō: tūc in
telliges qm̄ de hijs erāt altiſſimꝰ
locutus a diebꝰ q̄ fuerunt ante te
ab inicio. Sic enī ōne qd̄ factum
ē in ſeculo iniciū habet pari̇ ⁊ cō
ſūmacōem ⁊ ꝯſūmatio eſt mani
feſta: ſic ⁊ altiſſimi tēpora inicia
habent manifeſta in ꝓdigijs ⁊ v̄
tutibꝰ ⁊ ꝯſūmacōes in actu ⁊ i ſig
nis. Et erit ōnis q̄ ſaluꝰ factꝰ fue
rit ⁊ q̄ poterit effugē p opa ſua ⁊
p fidē i q̄ credidiſtis relinq̄tur de
predictis piculis ⁊ videbit ſaluta
re meū in terra mea ⁊ in finibꝰ me
is: qm̄ ſanctificaui me a ſeculo. Et
tūc miſerabuntur qui nūc abuſi

ſunt vias meas ⁊ i tormentis cō
morabūtur hij qui eas ꝓiecerūt
in ꝯtēptu. Qui enī non cognoue
rūt me viuentes bn̄ficia ꝯſecuti ⁊
q̄ faſtidierūt legē meā cū adhuc
erāt habentes libertatē: ⁊ cū ad
huc eſſet eis apertꝰ penitentie lo
cus nō intellexerūt ſed ſpreuerūt:
hos oportꝫ poſt mortē in crucia
mento ꝯgnoſcere. Tu ergo noli
adhuc curioſus eē quomō impij
cruciabūtur. ſed inquire q̄uo iu
ſti ſaluabūtur: ⁊ quorū ſeculū et
ꝓpter quos ſeculū ⁊ qn̄. Et r̄ndi ⁊
dixi. Olim locutus ſū ⁊ nūc dico ⁊
poſtea dicā: qm̄ plures ſunt q̄ pe
reunt q̄ꝫ q̄ ſaluabuntur: ſicut mł
tiplicat̄ fluctꝰ ſup guttā. Et reſpō
dit ad me ⁊ dixit. Qualis ager ta
lia ⁊ ſemina ⁊ q̄les flores tales et
tīcture ⁊ q̄lis opator talꝭ ⁊ creatio
⁊ q̄lis agricola talis cultura: qm̄
tēpꝰ erat ſeculi. Et nūc cū eēm pa
rans eis hijs q̄ nunc ſunt ante q̄ꝫ
fieret ſeculūꝫ in quo habitarēt: ⁊
nemo ꝯtradixit mihi. tunc enim
quiſq; ⁊ nunc creatur in mūdo ꝑ
parato ⁊ menſe īdeficienti ⁊ lege
inueſtigabili corrupti ſunt moēs
eorum. Et conſideraui ſeculum et
ecce erat periculum ꝓpter cogitati
ones que in eo aduenerunt. Et vi
di ⁊ peperci ei valde ⁊ ſeruaui mi
hi acinū de botro ⁊ plantacōnem
de tribu multa. Pereat ergo mul
titudo q̄ ſine cauſa nata ē ⁊ ſeruet̄
acinꝰ meꝰ ⁊ plantacō mea q̄r cū
multo labore pfeci. Tu autē ſi ad
huc intromittas ſeptē dies alios
ſꝫ nō ieiunabꝭ i eis: ibis i cāpū flo
rū vbi domꝰ nō eſt edificata ⁊ mā
ducabis ſolūmodo de floribꝰ cāpi

⁊ carnem nō guſtabis ⁊ vinū nō
bibes ſed ſolūmodo floꝛes. Deprꝛe
care altiſſimū ſine intermiſſione
⁊ veniã ⁊ loquar tecū. Et pfectus
ſum ſicut dixit mihi in cãpum q̄
vocatur ardath ⁊ ſedi ibi in floꝛi
bus. Et de herbis agri manduca
ui ⁊ facta eſt eſca earū mihi in ſa
turitatē. Et factum ē poſt dies ſep
tem ⁊ ego diſcūbebam ſup̄ fenū
⁊ coꝛ meum iterū turbabat̄ ſicut
⁊ ante. Et apertum eſt os meum ⁊
inchoaui dicere corã altiſſimo et
dixi. O domīe te nobis oſtendēs
oſtēſus es patribus noſtris in de
ſerto q̄d nō calcatur ⁊ infructuo
ſo quãdo erant exeuntes de egip
to ⁊ dicens dixiſti. Tu iſrahel au
di me et ſemē iacob intende ſmo
nib⁹ meis. Ecce enī ego ſemino in
vobis legem meã ⁊ faciet in vobis
fructum et gloꝛificabimini i eo p
ſeculū. Nã patres nr̄i accipiētes
legē non ſeruauerūt et legittima
mea nō cuſtodierūt ⁊ fact⁹ eſt fru
ctus legis nō parens. nec enī po
terat q̄niã tuus erat nã qui acce
perūt perierunt nō cuſtodientes
q̄d in eis ſeminatū fuerat. Et ecce
cōſuetudo eſt ut cū acceperit terra
ſemē vel nauem mare vel vas ali
quod eſcam vel potum cū fuerit
exterminatū id in quo ſeminatū
eſt vel in quod miſſum ē ſimul id
q̄d ſemiatum vel miſſū ē vel que
ſuſcepta ſūt extermiantur ⁊ ſuſce
pta iam nō manēt apud nos. Sz
nobis ſic nō factum eſt. Nos qui
dem q̄ legē accepim⁹ peccãtes peri
uim⁹ ⁊ coꝛ noſtrū quod ſuſcepit
eam. nam lex nō periit ſed permã
ſit in ſuo labore. Et cum loquerer
hec in coꝛde meo reſpexi oculis me
is ⁊ vidi mulierem i dextrã parte
Et ecce hec lugebat ⁊ ploꝛabat cū
voce magna ⁊ aīmo dolebat val
de ⁊ veſtimenta eius diſciſſa ⁊ ci
nis ſup caput eius Et dimiſi cogi
tatus in quib⁹ eram cogitans et
cōuerſus ſum ad eã ⁊ dixi ei. Ut
quid fles ⁊ quid doles animo. Et
dixit ad me. Dimitte me domine
meus ut defleam me ⁊ adiciã do
loꝛem quoniã valde amara ſum
animo ⁊ humiliata ſū valde. Et
dixi ei. Quid paſſa es. Dic mihi.
Et dixit ad me. Sterilis fui ego fa
mula tua ⁊ nō peperi habens mari
tum annis triginta. Ego enī per
ſingulas hoꝛas ⁊ p ſingulos dies
⁊ ãnos triginta hos deprecoꝛ al
tiſſimū nocte ac die Et factum eſt
poſt triginta ãnos exaudiuit me
deus ãcillam tuam ⁊ vidit humi
litatē meã ⁊ attēdit tribulacōni
mee ⁊ dedit mihi filiū. Et iocūda
ta ſum ſup eum valde ego ⁊ vir
meus ⁊ ōnes ciues mei ⁊ honori
ficabam⁹ valde foꝛtē. Et nutriui
eum cū laboꝛe multo ⁊ factum eſt
cum creuiſſet ⁊ veniſſet accipe vx
oꝛē feci diem epuli. Ca. x.

ET factum eſt cū introiſſet fi
lius me⁹ in thalamo ſuo ce
cidit ⁊ moꝛtu⁹ eſt ⁊ euertim⁹ om
nes lumina. Et ſurrexerūt omnes
ciues mei ad cōſolandum me et
q̄eui vſq in alium diem vſq no
cte. Et factum eſt cū ōnes quieuiſ
ſent ut me conſolarent̄ ut q̄eſce
rem ⁊ ſurrexi nocte ⁊ fugi ⁊ veni ſi
cut vides in hoc campo et cogito
iam non reuerti in ciuitatē. ſz hic
cōſiſtere ⁊ neq manducare neq

bibere·ſed ſine intermiſſiōe luge
re ⁊ ieiunare vſq; dū moriar·Et de
reliqui ſermōes in q̄bus erā ⁊ re
ſpōdi cū iracundia ad eā ⁊ dixi·
Stulta ſup ōnes mulieres non vi
des luctū noſtrū ⁊ que nob' ꝯtin
gunt. Quomā ſyon mater noſtrē
ōni triſticia ꝯtriſtatur ⁊ hūilita
te hūiliata eſt ⁊ luget validiſſiē
Et nūc quomā ōnes lugemꝰ ⁊ tri
ſtes ſumꝰ q̄mā ōnes ꝯtriſtati ſu
mꝰ·tu autē ꝯtriſtaris in vno filio
Interroga ei terrā et dicet tibi:q̄
miam hec ē que debeat lugere caſū
tantoꝝ ſup eam germinantiū·Et
ex ipſa ab inicio ōnes nati ⁊ alij
venient·Et ecce pene ōnes in ꝑdi
tionē ambulāt et exterminiū fit
multitudo eoꝝ·Et q̄s ergo debet
lugē magis niſi hec que tā mag
nam multitudinē ꝑdidit:q̄ꝫ tu q̄
ꝓ vno doles. Si autē dicis mihi
quoniam nō ē planctus meus ſi
milis terre:quoniaꝫ fructum ven
tris mei ꝑdidi:quē cū meroribꝰ
peperi ⁊ cū doloribꝰ genui·terra
autē ſcd̄m viaꝫ terre·abijtq; ī ea
multitudo preſēs quomō euenit
⁊ ego tibi dico·Sicut tu cū labore
pepiſti ſic ⁊ terra dat fructū ſuū
homini ab inicio ei q̄ fecit eā Nūc
ergo retine apud temetipſā dolo
reꝫ tuū ⁊ fortiter fer q̄ tibi contige
rūt caſus Si enī iuſtificaueris ter
minū dei ⁊ ꝯſiliū ſuū recipies ī tp̄e
⁊ in talibꝰ collaudaberis·Ingre
dere ergo in ciuitatē ad virū tuuꝫ·
Et dixit ad me·Non faciā neq; in
grediar ciuitateꝫ ſed hic moriar·
Et appoſui adhuc loqui ad eam
⁊ dixi·Noli facere hūc ſermoneꝫ:
ſed ꝯſenti ꝑſuadēti·Quot ei caſus

ſyon. Cōſolare ꝓpter dolorē ihe
ruſalē·Vides enī quomā ſc̄ifica
tio nr̄a deſerta effecta ē ⁊ altare no
ſtrū demolitū ē:⁊ templū nr̄m de
ſtructū ē ⁊ pſalterium nr̄m hūili
atū ē ⁊ ymnꝰ ꝯticuit ⁊ exultatio
nr̄a diſſoluta eſt ⁊ lumen cande
labri nr̄i extinctū ē:⁊ archa teſta
menti noſtri direpta eſt ⁊ ſancta
nr̄a ꝯtaminata ſunt ⁊ nomē qd̄ i
nuocatū eſt ſup nos pene ꝓfanatū
eſt ⁊ liberi noſtri ꝯtumeliā paſſi
ſūt·⁊ ſacerdotes nr̄i ſuccenſi ſūt ⁊
leuite noſtri in captiuitatem abie
runt et virgines noſtre coinqui
nate ſūt·Et mulieres noſtre vim
paſſe ſunt ⁊ iuſti noſtri rapti ſūt
⁊ paruuli noſtri perditi ſunt:⁊ iu
uenes nr̄i ſeruierunt et fortes no
ſtri inualidi facti ſūt Et quod om
nium maius ſigillum ſyon: q̄m
am reſignata ē de gloria ſua·Naꝫ
⁊ tradita ē in manibꝰ eoꝝ q̄ nos
oderūt·Tu ergo excute tuā triſti
ciam multā ⁊ depone abs te mul
titudinē dolorū ut tibi repropicie
tur fortis ⁊ requiē faciet tibi altiſ
ſimꝰ req̄eꝯ ex laborum·Et factum
ē cum loquebar ad eā facies eius
fulgebat ſubito ⁊ ſpecies choruſcꝰ
fiebat viſus eius ut eſſeꝫ pauēs
valde ad eā ⁊ cogitarem quid eēt
hoc·Et ecce ſubito emiſit ſonitum
vocis magnum timore plenum:
ut cōmoueretur terra a mulieris
ſono·Et vidi ⁊ ecce amplius mu
lier non comparebat mihi ſed ci
uitas edificabatur ⁊ locus demō
ſtrabatur de fundamentis mag
nis ⁊ timui ⁊ clamaui voce mag
na et dixi·Vbi ē huriel angelus
qui a principio venit ad me.

Quoniã ipſe me fecit venire ĩ mul
titudĩe in exceſſu mentis huius.
Et factꝰ eſt finis meꝰ in corrupcõ
nem ⁊ oracõ mea in impropetiũ.
Et cũ eſſem loquẽs ego hec ecce ve
nit ad me ⁊ vidit me. Et ecce eraz
poſitus ut mortuꝰ ⁊ intellectꝰ meꝰ
alienatus erat. Et tenuit dexterã
meam ⁊ confortauit me ⁊ ſtatuit
me ſup pedes meos. Et dixit mihi.
Quid tibi ẽ ⁊ quare ↄturbatus ẽ
intellectꝰ tuus ⁊ ſenſus cordis tui
⁊ quare ↄturbaris. Et dixi. Quo
niã dereliqſti me. Et ego quidez fe
ci ſm ſermones tuos et exiui ĩ cã
pum ⁊ ecce vidi ⁊ video qđ non
poſſum enarrare. Et dixit ad me.
Sta ut vir ⁊ cõmonebo te. Et dixi
loquere dñe meꝰ tu ĩ me. Noli me
derelinquere ut nõ fruſtrã moriar
qm̃ vidi que nõ ſciebã ⁊ audio
q̃ nõ ſcio. Aut nunqđ ſenſus me
us fallitur ⁊ aĩma mea ſupmat.
Nunc ergo deprecor te ut demon
ſtres ſeruo tuo de exceſſu hoc. Et
rñdit ad me ⁊ dixit. Audi me ⁊ do
ceam te ⁊ dicam tibi de quibꝰ tĩes
quoniã altiſſimꝰ reuelauit tibi mi
ſteria multa. Vidit rectã viam tu
am qm̃ ſine intermiſſione contri
ſtabaris ꝓ populo tuo et valde
lugebas ꝓpter ſyon. Hic ergo in
tellectꝰ viſiõis que tibi apparuit
ante paululũ. Quã vidiſti lugen
tẽ ĩchoaſti ↄſolari eam. nunc ãt
iã ſpeciẽ mulieris nõ vides. ſʒ ap
paruit tibi ciuitas edificari ⁊ qm̃
enarrabat tibi de caſu filij ſui Hec
abſolucõ ẽ. Hec mulier quã vidi
ſti hec eſt ſyon: ⁊ quoniã dixit ti
bi quã ⁊ nunc cõſpicies ut ciuita
tez edificatam. Et qm̃ dixit tibi ꝙ
ſterilis fuit annis triginta: ꝓpter
qđ erant ãni ſcʒ triginta quando
non eãt in ea adhuc oblatio ab
lata. Et factum ẽ poſt ãnos trigin
ta edificauit ſalomõ ciuitatem ⁊
obtulit oblaciões tunc fuit quã
do peperit ſterilis filiuz. Et ꝙ tibi
dixit quoniã nutriuit eum cuʒ la
bore hoc erat habitatio in ihrlm
Et quoniã dixit tibi ꝙ filiꝰ meus
veniens in ſuo thalamo mortuꝰ
eſſʒ ⁊ ↄtigiſſet ei caſus hoc erat q̃
facta eſt ruina iheruſalem. Et ecce
vidiſti ſimilitudĩez eiꝰ ⁊ quoniaz
filiũ lugeret inchoaſti conſolari
eaʒ ⁊ de hijs q̃ ↄtigerunt hec erãt
tibi aperienda. Et nunc videt altiſ
ſimꝰ quoniã ex aĩo contriſtatꝰ
es ⁊ quoniã ex toto corde pateris
ꝓ ea oſtendit tibi claritatẽ glorie
eius ⁊ pulchritudĩem decoris eiꝰ
Propterea eñ dixi tibi ut mane
res in campo vbi domꝰ nõ eſt edi
ficata. Sciebam eñ ego qm̃ altiſ
ſimꝰ ĩcipiebat tibi oñdere hec. ꝓp
terea dixi tibi ut venires in agruz
vbi nõ eſt fundamentũ edificij.
Nec eñ poterat opus edificij ho
minis ſuſtineri in loco vbi incipi
ebatur altiſſimi ciuitas oſtendi.
Tu ḡ noli timẽ neqȝ expaueſcat
cor tuũ ſʒ ingredẽ ⁊ vide ſplendorẽ
⁊ magnitudĩez edificij quãtũ ea
par ẽ tibi viſu ocloꝝ videẽ ⁊ poſt hec
audies qñtũ capit auditꝰ auriũ
tuarũ audire Tu eñ btũs es p̃ ml
tis ⁊ vocatus es apud altiſſimuz
ſicut ⁊ pauci. Nocte autem que ĩ
craſtinũ futura eſt manebis hic
⁊ oſtendet tibi altiſſimꝰ eas viſio
nes ſupmoꝝ que faciet altiſſimꝰ
hijs qui habitant ſuper terraʒ a

nouiſſimis diebꝰ·Et dormiui illā
noctē ⁊ aliā ſicut dixerat mihi·:
Et vidi ſōnium Ca·xi·
⁊ ecce aſcēdebat de mari aq̄
la cui erant duodecī ale pēnarum
⁊ capita tria·Et vidi et ecce expā
debat alas ſuas in ōnem terrā ⁊
ōnes venti celi inſufflabāt in eaꝫ
⁊ colligebātur·Et vidi ⁊ de pēnis
eius naſcebantᷓ cōtrarie penne:⁊
ipē fiebāt in pennaculis minutis
⁊ modicis·Nā capita eiꝰ erant q̄
eſcētia ⁊ dimidiū caput erat ma
ius alioꝝ capitū ſꝫ ipſa q̄eſcebat
cū eis·Et vidi ⁊ ecce aquila vola
uit in pennis ſuis ⁊ regnauit ſup
terrā ⁊ ſup eos qui habitāt i ea·
Et vidi quoniā ſubiecta erant ei
ōnia ſub celo ⁊ nemo illi cōtradi
cebat neq̧ vnꝰ de creatura q̄ eſt ſu
p terrā·Et vidi ⁊ ecce ſurrexit aq̄
la ſup vngues ſuos et miſit vocē
pennis ſuis dicēs·Nolite ōnes ſiľ
vigilare:dormite vnꝰ q̄ſq̧ in loco
ſuo ⁊ per tps vigilate Capita aūt
in nouiſſimo ſeruentᷓ·Et vidi ⁊ ec
ce vox nō exibat de capitibꝰ eius
ſed de medietate corpis eiꝰ·Et nu
meraui cōtrarias pēnas eius et
ecce ipſe erāt octo·Et vidi et ecce
a dextera parte ſurrexit vna pēna
⁊ regnauit ſup ōnem terrā·Et fa
ctū eſt cum regn̄aret venit ei finis ⁊
non apparuit locus eius ⁊ ſeq̄ns
exurrexit ⁊ regnabat·Ipſa mul
tū tenuit tēpꝰ·Et factū eſt cū reg
naret ⁊ veniebat finis eius ut nō
appareret ſicut pͦor ⁊ ecce vox emiſ
ſa eſt illi dicēs·Audi tu que tāto
tpe tenuiſti terrā·Hec annūcio
tibi añq̄ incipias non apparere·
Nemo poſt te tenebit tēpꝰ tuū ſꝫ

nec dimidiū eius·Et leuauit ēcia
⁊ tenuit pͥcipatum ſicut et prio
res ⁊ nō apparuit ⁊ ipſa·Et ſic cō
tingebat ōmbus alijs ſingulatī
principatū gerere ⁊ iterum nuſq̄
cōparere·Et vidi ⁊ ecce in tēpore:
ſeq̄ntes penne erigebātur a dexte
ra parte ut tenerent ⁊ ipē pͥcipa
tuꝫ ⁊ ex hijs erant q̄ tenebant·ſꝫ
tamē ſtatim nō cōpareſcebāt:nā
⁊ aliq̄ ex eis erigebātur·ſed n̄
tenebāt principatū·Et vidi poſt
hec ⁊ ecce nō cōparuerūt duode
cim penne ⁊ duo pennacula ⁊ ni
hil ſupeāt in corpe aquile n̄ duo
capita quieſcētia ⁊ ſex pēnacula
Et vidi ⁊ ecce ſex pennaculis diui
ſe ſūt due ⁊ manſerūt ſub capite
qđ eſt ad dexterā ptem·Naꝫ q̄tu
or māſerūt in loco ſuo·Et vidi et
ecce hec ſubalares cogitabant ſe
erigere ⁊ tenere pͥcipatus·Et vi
di ⁊ vna erecta eſt ſed ſtatī nō cō
paruit·Et ſecūde velocius q̄ prio
res nō cōpuerunt·Et vidi ⁊ ecce
due que ſupauerūt apud ſemet
ipās cogitabāt ⁊ ipē regnare et i
eo cū cogitarent·ecce vnū q̄eſcen
tium capitū qđ erat mediū euigi
labat·Hoc enī erat duoꝝ capitū
maius·Et vidi quoniā ↄpleta ſūt
duo capita ſecū:⁊ ecce conuerſū ē
caput cū hijs q̄ cum eo erāt ⁊ co
medit duas ſubalares q̄ cogita
bant regnare·Hoc autē caput p
cōterruit ōneꝫ terrā ⁊ dn̄abatur
in ea hijs qui habitant terram
cum labore multo ⁊ potentatū te
nuit orbis terrarū ſuper omnes
alas que fuerunt Et vidi poſt hec
⁊ ecce mediū caput ſubito n̄ ↄpa
ruit ⁊ hꝰ ſic ale Supauerūt āt duo

capita que ⁊ ipa ſimilr̃ regnaue
rũt ſup terram ⁊ ſup eos q̃ habi
tant ĩ ea. Et vidi ⁊ ecce deuoꝛauit
caput a dextera pte illud quod a
leua. Et audiui vocẽ dicentem m̃.
Conſpice cõtra te ⁊ conſidera qđ
vides. Et vidi ⁊ ecce ſicut leo con
citatus de ſilua rugiẽs ⁊ vidi quo
niaʒ emittebat vocẽ hominis ad
aquilaʒ. Et dixit dicens. Audi tu:
⁊ loquar ad te ⁊ dicit altiſſimus
tibi. Nonne tu es qui ſupaſti de q̃
tuoꝛ aĩalibus que fecerã regna
re in ſeculo meo ⁊ ut per eos veni
ret finis tempoꝛũ eoꝛũ. Et quar
tus veniẽs deuicit õnia aĩalia q̃
tranſierũt ⁊ potẽtatu tenuit ſecu
lum cũ tremoꝛe multo ⁊ õnẽ orbẽ
cum laboꝛẽ peſſimo ⁊ inhabitauit
tot tempoꝛib9 oꝛbem terrarũ cum
dolo. Et iudicaſti terrã non cuʒ ve
ritate. Tribulaſti enĩ mãſuetos
⁊ leſiſti quieſcẽtes ⁊ dilexiſti mẽ
daces ⁊ deſtruxiſti habitaciones
eoꝛũ qui fructificabãt ⁊ humilia
ſti muros eoꝛũ q̃ te non nocuerũt
Et aſcendit ↄtumelia tua ad altiſ
ſimũ ⁊ ſupbia tua ad foꝛtem. Et re
ſpexit altiſſim9 ſupba tempa ⁊ ec
ce finita ſunt ⁊ ſcelera eius ↄpleta
ſunt. Propterea non appareas tu
aq̃la ⁊ ale tue hoꝛribiles ⁊ penna
cula tua peſſima ⁊ capita tua ma
ligna ⁊ vngues tui peſſimi ⁊ õne
coꝛp9 tuum vanũ vti refrigeretur
omnis terra ⁊ reuertatur liberata
de tua vi ⁊ ſperet iudicium ⁊ miſe
ricoꝛdiã ei9 q̃ fecit eaʒ. Ca. xij.
Et factum eſt dum loq̃retur
leo verba hec ad aquilã ⁊ vi
di ⁊ ecce ꝙ ſupauerat caput ⁊ nõ
cõparuerunt quatuoꝛ ale ille que

ad eum tranſierũt ⁊ erecte ſũt ut
regnarent ⁊ erat regnũ eoꝝ exile
⁊ tumultu plenum. Et vidi ⁊ ecce
ipſa nõ apparebãt ⁊ õne coꝛpus
aquile incendebatur ⁊ expaueſce
bat terra valde. Et ego a tumultu
⁊ exceſſu mentis ⁊ a magno tioꝛe
vigilaui ⁊ dixi ſpũi meo. Ecce tu p̃
ſtitiſti mihi hoc in eo ꝙ ſcrutaris
vias altiſſimi. Ecce adhuc fatiga
tus ſum aĩo ⁊ ſpũ meo inualid9
ſum valde ⁊ nec modica eſt ĩ me
virtus a multo timoꝛe q̃ expaui
nocte hac. Nunc ergo oꝛabo altiſ
ſimũ ut me cõfoꝛtet vſq; in finem
Et dixi. Dñatoꝛ dñe ſi inueni gr̃ci
aʒ ante oculos tuos ⁊ ſi iuſtifica
tus ſũ ante te pre multis ⁊ ſi certe
aſcendit depcacõ mea añ faciez
tuam: ↄfoꝛta me ⁊ oñde ſeruo tuo
mihi interp̃tacõeʒ ⁊ diſtinctõem
viſus hoꝛribil' hui9 ut pleniſſime
conſoleris aĩaʒ meã. Dignũ enĩ
me habuiſti oñdere mihi tẽpoꝛuʒ
nouiſſima. Et dixit ad me. Hec ẽ
interp̃tacõ viſiõis hui9. Aquilaʒ
quã vidiſti aſcendentem de mari
hoc eſt regnũ qđ viſũ eſt ĩn viſio
ne danieli frĩ tuo. Sed nõ eſt illi
interpretatũ: qm̃ ego nunc tibi ĩ
terpretoꝛ. Ecce dies veniũt ⁊ exur
get regnuʒ ſup terrã ⁊ erit timoꝛ
acrioꝛ õnium r̃gnoꝝ que fuerũt
ante eũ. Regnabũt autẽʒ in ea re
ges duodecĩ vn9 poſt vnũ. Nã ſe
cũd9 incipiet regnare ⁊ ipſe tẽbit
ampli9 tẽp9 pre duodecĩ. Hec eſt
interp̃tatio duodecĩ alarũ quas
vidiſti. Et quã audiſti voceʒ que
locuta eſt nõ de capitib9 ei9 exeun
tẽ. ſʒ de medio coꝛpoꝛe eius hec eſt
interp̃tatio. Qm̃ poſt temp9 regni

illius naſcētur cōtentiōes nō mo
dice: ⁊ piditabit ut cadat ⁊ nō ca
det tūc. ſed iterū conſtituet in ſuū
iniciū Et quoniā vidiſti ſb alares
octo coherentes alis eiꝰ hec eſt in
terp̄tatio. Exurgēt in ipſo octo re
ges quorū erūt tempora leuia et
anni citati ⁊ duo quidē ex ipſis pi
ent. Appropinquāte autē tpe me
dio quatuor ſeruabūtur ī tpe cuꝫ
incipiet appropinq̄re tēpꝰ eiꝰ ut fi
niatur. Due vero in fine ſeruabū
tur. Et quoniā vidiſti tria capita
quieſcentia: hec eſt interp̄tatio.
In nouiſſimis eiꝰ ſuſcitabit altiſ
ſimꝰ tria regna: ⁊ reuocabit in ea
multa ⁊ dn̄abuntur terrā ⁊ q̄ ha
bitant in ea cū labore multo ſuper
omnes qui fuerūt añ hos. Propter
hoc ipſi vocati ſūt capita aq̄le. Iſti
enī erūt qui recapitulabūt impi
etates eius ⁊ qui pficient nouiſſi
ma eiꝰ. Et quoniaꝫ vidiſti caput
maius nō apparens: hec eſt inter
p̄tatio eiꝰ Quoniā vnꝰ ex eis ſup
lectū ſuū morietur ⁊ tn̄ cū tormen
tis. Nam duo qui pſeuerauerint
gladiꝰ eos comedet Vnꝰ enī gla
dius comedet q̄ cū eo ſed tamē ꝫ
gladio in nouiſſimis cadet. Et q̄
niā vidiſti duas ſb alares traiciē
tes ſup caput qđ eſt ī dextera par
te: hec eſt interp̄tatio. Hij ſūt q̄s
conſeruauit altiſſimꝰ in fineꝫ ſuū
hoc eſt regnū exile ⁊ turba cōmis
plenū. Sicut vidiſti et leonē quē
vidiſti de ſilua euigilantē ⁊ rugiē
tem ⁊ loquētem ad aq̄lam ⁊ argu
entē eaꝫ. ⁊ iniuſticias ipiꝰ p omnes
ſermōes eius ſicut audiſti: hic ē
ventus quē ſeruauit altiſſimꝰ in fi
nem ad eos ⁊ impietates ipoꝵ:

arguet illos ⁊ incuciet corā ipſis
cerpciōes eorū. Statuet enī eos ī
iudiciū viuos ⁊ erit cum arguet
eos tunc corripiet eos. Nā reſidu
um pplm meū liberabit cū miſeria
qui ſaluati ſūt ſup fines meos: et
iocūdabit eos quoadusq̄ veniet
finis dies iudicij de quo locutus
ſū tibi ab inicio. Hoc ſōnium qđ
vidiſti ⁊ hee interp̄tationes. Tu
ergo ſolus dignꝰ fuiſti ſcire altiſ
ſimi ſecretū hoc Scribe ergo ōmia
iſta ī libro que vidiſti ⁊ pone ea
in loco abſcōdito ⁊ docebis ea ſa
piētes de populo tuo quoꝵ corda
ſcis poſſe capere ⁊ ſeruare ſecreta
hec Tu aūt adhuc ſuſtine ꝫ alios
dies ſeptē ut tibi oñdatur q̄cq̄d
viſū fuerit altiſſimo oñdere tibi.
Et pfectꝰ eſt a me. Et factū eſt cuꝫ
audiſſet ōmis populꝰ quoniā per
tranſierūt ſeptē dies ⁊ ego nō fu
iſſem reuerſus in ciuitatē ⁊ ꝯgrega
uit ſe ōmis a minimo vſq̄ ad maxi
mū ⁊ venit ad me ⁊ dixerūt m̄ di
cētes Quid peccauimꝰ tibi ⁊ q̄d ī
iuſte egimꝰ in te qm̄ derelinquēs
nos sediſti in loco hoc. Tu ei no
bis ſupes ſolus ex ōmibꝰ popul'
ſicut botrus de vinea ⁊ ſicut lucer
na in loco obſcuro ⁊ ſic portꝰ ⁊ na
uis ſaluata a tēpeſtate. Aut nō ſuf
ficiūt nob' mala q̄ ꝯtigūt. Si ḡ tu
nos dereliq̄ris q̄nto nob' erat me
lius ſi cremus ſuccenſi ⁊ nos cum
incendio ſyon. Nec enim nos me
liores ſumꝰ eorum qui ibi mortui
ſūt. Et plorauerunt voce magna
Et r̄ndi ad eos ⁊ dixi. Confide iſrl'
⁊ noli triſtari tu domꝰ iacob. Eſt
enim memoria veſtri coraꝫ altiſſi
mo et fortis nō eſt oblitus veſtri

in tēptacōne. Ego enim nō dereli
qui vos neqꝫ exceſſi a vobis. ſꝫ veni
in hunc locum ut dep̄carer p deſo
lacōne ſyon: ut quererez miſericor
diaz p humilitate ſāctificacōis ve
ſtre. Et nunc ite vnuſquiſqꝫ vēm
in domū ſuaz ⁊ ego veniaz ad vos
poſt dies iſtos. Et pfectus eſt po
pulꝰ ſicut dixi ei in ciuitatez. Ego au
tez ſedi in campo ſeptē diebꝰ ſicut
mihi mādauit ⁊ māducabaz de
floribꝰ ſolūmodo agri. de herb̄ fa
cta eſt eſca mihi in diebꝰ illis.

ET factū eſt Ca. xiij.
poſt dies ſeptē et ſomniaui
ſomniū nocte. Et ecce de mari ventꝰ
exurgebat ut ꝯturbaret ōnes flu
ctꝰ eius. Et vidi ⁊ ecce ꝯualeſcebat
ille homo cum milibus celi ⁊ vbi
vultū ſuū vertebat ut ꝯſideraret
tremebant ōnia que ſub eo vide
bant̄ ⁊ vbicūqꝫ exibat vox de ore
eiꝰ ardeſcebāt ōnes q̄ audiebant
voces eiꝰ ſicut quieſcit terra qū ſē
ſerit ignez. Et vidi poſt hec ⁊ ecce
ꝯgregabat̄ multitudo hoīm quo
rū non erat nūerꝰ de q̄tuor ventis
celi ut debellarent hoīez q̄ aſcēde
rat de mari. Et vidi ⁊ ecce ſibimet
ipſi ſculpſerat montē magnū et
volauit ſup eū. Ego autez q̄ſiui vi
dere regiōez vel locū vñ ſculptꝰ eſ
ſet mōs ⁊ nō potui. Et poſt hec vi
di ⁊ ecce oēs q̄ ꝯgregati ſūt ad eū
ut expugnarēt eū timebāt valde
tn̄ audebāt pugnare. Et ecce ut vi
dit impetū multitudis veniētis ñ
leuauit manū ſuā neqꝫ frameā te
nebat. neqꝫ aliqd̄ vas bellicoſū ñ
ſolūmō ut vidi. quomā emiſit de
ore ſuo ſicͭ flatū ignis ⁊ de labijs
eiꝰ ſpūs flāme. ⁊ de ligua eiꝰ emit
tebat ſcintillās ⁊ tēpeſtates ⁊ ꝯ
mixta ſūt omnia ſimul hic flatus
ignis ⁊ ſpūs flāme. ⁊ multitudo
tempeſtatis ⁊ ꝯcidit ſup multitu
dinem in impetu q̄ pata erat pug
re et ſuccendit ōnes: ut ſubito nl
videret̄ de innūerabili multitudie
niſi ſolūmō puluis ⁊ fumi odor. Et
vidi ⁊ extimui. Et poſt hec vidi ip
ſū hoīem deſcendētez de mōte ⁊ vo
cantē ad ſe multitudiez aliā paci
ficā: ⁊ accedebat ad eū vultꝰ hoīz
multoꝝ quorūdaz gaudētiū. quo
rūdā triſtātiū. aliqui vero alliga
ti. aliqui adducētes ex eis q̄ offe
rebant̄. Et egrotaui a multitudie
pauoris ⁊ expgefactꝰ ſū ⁊ dixi Tu
ab initꝯ demōſtrāſti ſeruo tuo mi
rabilia hec ⁊ dignū me habuiſti
ut ſuſcipes deprecacōnem meā et
nunc demonſtra mihi adhuc int̄
p̄tacōem ſōnij huiꝰ Sicut eni exi
ſtimo in ſēſu meo ve qui derelicti
fuerūt in diebꝰ illis. Et multo plꝰ
ve hijs q̄ nō ſūt derelicti. Qui eni
non ſūt derelicti triſtes erāt. Intel
ligo nūc que ſūt repoſita in nouiſ
ſimis diebꝰ et occurrent eis. ſꝫ et
hijs qui derelicti ſūt. Propt̄ hoc
venerūt ei in pericula magna ⁊ ne
ceſſitates ml̄tas ſicut oñdunt ſō
nia hec. Attamē facilꝰ eſt pidirā
tē venire in hūc q̄ꝑ ptrāſire ſicut
nubem a ſeculo ⁊ nūc videre q̄ ꝯ
tingūt in nouiſſimo. Et rūdit ad
me ⁊ dixit. Et viſionis interp̄taci
onez dicā tibi ⁊ de quibꝰ locutꝰ es
adaperiā tibi. Quomā de hijs di
xiſti qui derelicti ſūt hec ē interpre
tacō. Qui aufert piculū illo tēpoē
hic ſe cuſtodiuit. Qui in piculo i
ciderūt hij ſūt qui habēt opera et

fidem ad fortiſſimū. Scito ergo q̄
nīā magis beatificati ſūt qui dere
licti ſup eos qui mortui ſūt. Hec ī
terp̄tacões viſionis. Quia vidiſti
virū aſcēdentē de corde maris ipſe
eſt quē cōſeruat altiſſim⁹ multis
tpib⁹ q̄ p ſemetipſū liberabit cre
aturā ſuā ⁊ ipſe diſponet q̄ dereli
cti ſunt. Et quoniā vidiſti de ore
eius exire ut ſpm̄ ⁊ ignem ⁊ tēpe
ſtatē ⁊ q̄m̄ nō tenebat frameam
neq; vas bellico ſū. corrupit enim
impetus ei⁹ multitudinē q̄ vene
rat expugn̄re eū: hec eſt interp̄ta
tio. Ecce dies veniūt quādo incipi
et altiſſim⁹ liberare eos q̄ ſup ter
rā ſunt ⁊ veniet in exceſſu mentis
ſup eos qui inhabitant terram.
Et alij alios cogitabūt debellare:
ciuitas ciuitatē ⁊ locus locū ⁊ gēs
aduerſus gentē ⁊ regnū aduer
ſus regnū. Et erit cū fiēt hec ⁊ con
tingent ſigna q̄ ante oñdi tibi ⁊
tunc reuelabitur fili⁹ me⁹ quē vi
diſti ut virū aſcendētē. Et erit q̄n̄
audierint ōnes gentes vocē eius
⁊ derelinquet vn⁹quiſq; ī regiōe
ſua bellū ſuū qd̄ habēt ad alteru
trū ⁊ colligetur in vnū multitudo
innūerabilis ſicut volentes veni
re ⁊ expugn̄re eum. Ipſe autē ſta
bit ſup cacumen mōtis ſyon. Sy
on autē veniet ⁊ oñdetur ōmibus
parata ⁊ edificata ſicut vidiſti mō
tē ſculpi ſine manib⁹. Ipſe autē
fili⁹ meus arguet q̄ adinuenerūt
gentes impietates eorū has que
tēpeſtati appropinquauerūt ꝓpter
mala cogitamēta eorū ⁊ cruciamē
ta quib⁹ incipiēt cruciari q̄ aſſimi
late ſunt flāme ⁊ pdet eos ſine la
bore p legē q̄ igni aſſimilata ē. Et

q̄m̄ vidiſti eū colligētē ad ſe aliā
multitudinē pacificā: hee ſūt decē
trib⁹ que captiue facte ſunt de ter
ra ſua in dieb⁹ oſee rḡis quē cap
tiuū duxit ſalmanaſar rex aſſirio
rū ⁊ tranſtulit eos trās flumen
⁊ tranſlati ſunt in terrā aliā. Ipi
autē ſibi dederūt cōſilium hoc ut
derelinquerent multitudinē gēti
um ⁊ pficiſcerentur in vlteriorem
regionē vbi nunq̄ inhabitauit
gen⁹ hūanū vel ibi obſuarē legit
tima ſua que nō fuerāt ſeruātes
in regione ſua. Per introitus aūt
anguſtos fluminis eufraten intro
ierūt. Fecit eīn eis tunc altiſſim⁹
ſigna ⁊ ſtatuit venas fluminis vſ
quequo tranſirent. Per eā eni rḡi
onem erat via multa itineris an
ni vni⁹ ⁊ dimidij nā regio illa vo
catur arſareth. Tūc inhitauerūt
ibi vſq; in nouiſſimo tp̄e ⁊ nunc
iterū cū ceperint venire iterū altiſſi
m⁹ ſtatuet venas fluminis ut poſ
ſint trāſire: ꝓpter hec vidiſti mul
titudinē cū pace. Sz ⁊ qui derelicti
ſunt de populo tuo hij ſunt q̄ iue
niūtur intra terminū meū. Factū
erit ergo quādo incipiet pdē mul
titudinē eaꝝ que collecte ſunt gē
tes ꝓteget eos q̄ ſupauerūt ꝑplm ⁊
tūc oñdet eis multa plurima por
tēta. Et dixi ego. Dn̄ator dn̄e hoc
mihi oñde ꝓpter qd̄ vidi virū aſ
cēdentē de corde maris. Et dixit m̄.
Sicut nō potes hec vel ſcrutari vel
ſcire que ſūt in pfundo maris: ſic
non poterit quiſq; ſup terrā vide
re filiū meū vel eos qui cū eo ſūt
n̄ in tp̄e diei. Hec ē interp̄tacō ſō
nij qd̄ vidiſti ⁊ ꝑpt qd̄ illuīat⁹ es
tu ſol⁹. Dereliq̄ſti ei tuam ⁊ circa

meã vacaſti legẽ ⁊ queſiſti. Vi
tam enĩ tuã diſpoſuiſti in ſapien
cia ⁊ ſenſum tuũ vocaſti matrem
Et ꝓpter hoc oſtendi tibi merces
apud altiſſimũ. Erit enim poſtꝰ ali
os tres dies ad te alia loquar: et
exponã tibi grauia et mirabilia.
Et ꝓfectꝰ ſum ⁊ trãſij in campum
multũ glorificãs ⁊ laudans altiſ
ſimũ de mirabilibꝰ que ꝑ tẽpꝰ fa
ciebat ⁊ quoniã gubnat ipſũ ⁊
que ſũt in tẽporibꝰ illata. Et ſedi
ibi tribꝰ diebꝰ. Ca. xiiij.
ET factum eſt tercio die ⁊ ego
ſedebam ſup quercu. Et ecce
vox exiuit contra me de rubo ⁊ dix
it. Eſdra eſdra. Et dixi. Ecce ego
dñe. Et ſurrexi ſup pedes meos. Et
dixit ad me Reuelãs reuelatꝰ ſum
ſuper rubũ ⁊ locutus ſum moyſi
quando ꝑplus meꝰ ſeruiebat in
egipto ⁊ miſi eũ ⁊ eduxi populũ
meũ de egipto ⁊ adduxi eũ ſuper
mõtẽ ſyna: ⁊ detinebã eũ apd me
diebꝫ multis ⁊ enarraui ei mira
bilia multa ⁊ oſtẽdi ei tẽporũ ſecre
ta ⁊ finẽ ⁊ precepi ei dicẽs. Hec in
palã facies verba ⁊ hec abſcon
des Et nũc tibi dico ſigna q̃ demõ
ſtraui ⁊ ſõnia que vidiſti ⁊ inter
pretacões q̃s tu vidiſti in corde
tuo repone ea Tu enĩ recipieris ab
õibꝫ cõuerteris reſiduꝰ cũ conſi
lio meo ⁊ cũ ſimilibꝫ tuis vſque q̃
finiant̃ tpa. Quoniã ſeculũ perdi
dit iuuentutẽ ſuã ⁊ tpa appropin
quãt ſeneſcẽ. Duodecĩ enĩ parti
bꝫ diuiſũ eſt ſeculũ ⁊ trãſierũt eiꝰ
decima ⁊ dimidiũ decime ptis ſup
ſunt autẽ eius poſt mediũ decime
ptis. Nũc ergo diſpone domũ tu
am ⁊ corripe populũ tuũ ⁊ ꝯſolaẽ
humiles eorũ ⁊ renuntia iã corrup
tele ⁊ dimitte abs te mortales cogi
taciões ⁊ ꝓice abs te pondera hu
mana ⁊ exue te iã infirmã naturã
⁊ repone in vnã ptẽ moleſtiſſiã ti
bi cogitamẽta ⁊ feſtina tranſmigra
re a tẽporibꝫ hijs. Que enĩ vidiſti
nũc ꝯtigiſſe mala iterũ horũ deteri
ora faciẽt. Quantum enĩ inualidũ fi
et ſeculũ a ſenectute tãtũ multipli
cabũtur ſup inhitantes mala. ꝓ
longauit enĩ ſe magis veritas et
appropinquit mẽdaciũ. Jam enĩ
feſtinat venire quã vidiſti viſio
nẽ. Et rñdi ⁊ dixi corã te domine.
Ecce enim ego abibo ſicut p̄cepiſti
m̃ ⁊ corripiã preſẽtẽ populũ. Qui
autẽ iterũ nati fuerint q̇s ꝯmoue
bit. Poſitũ ẽ ergo ſeculũ in tene
bris ⁊ qui inhitant in eo ſine lumi
ne. Quoniã lex tua incẽſa eſt ꝓpt
qd nemo ſcit que a te facta ſunt
vel que incipiẽt opa. Si enim in
ueni in te gr̃am immitte in me ſpi
ritũ ſanctũ ⁊ ſcribã oẽ qd factũ
eſt in ſeculo ab inicio q̃ erãt in le
ge tua ſcripta: ut poſſint hoĩes in
uenire ſemitã ⁊ qui voluerit viuẽ
in nouiſſimis viuãt. Et rñdit ad
me ⁊ dixit. Vadens ꝯgrega ꝑplm
⁊ dices ad eos ut nõ querant te
diebꝫ q̃draginta. Tu aũt p̄para
tibi buxos multos et accipe tecũ
ſareã dabriã. ſelemiã. echanũ.
⁊ aſiel. q̃nqꝫ hos qui parati ſũt ad
ſcribẽdũ velociter. Et venies huc
⁊ ego accendã in corde tuo lucer
nã intellcũs q̃ nõ extinguet̃ quo
adusqꝫ finiant̃ q̃ incipies ſcribe
re. Et tunc perfectis quedã palã
facies q̃dam ſapiẽtibꝰ abſconſe
trades. In craſtinũ enĩ hac hora

incipies ſcribere. Et pfectꝰ ſū ſic mī
precepit ⁊ ꝯgregaui oēm populū
⁊ dixi. Audi iſrl' verba hec. Pere
grinati ſūt pr̄es noſtri ab inicio ī
egipto ⁊ liberati ſūt inde: ⁊ accepe
runt legē vite quā nō cuſtodierūt
quam ⁊ vos poſt eos tranſgreſſi
eſtis ⁊ data eſt vobis terra ī ſor
tē ⁊ terra ſyon ⁊ pr̄es veſtri ⁊ vos
iniq̄tatē feciſtis ⁊ nō ſeruaſtis vi
as q̄s p̄cepit vobis altiſſimꝰ ⁊ iu
ſtꝰ iudex cū ſit: abſtulit a vobis ī
tpe q̄d donauerat. Et nūc vos hī
eſtis ⁊ fratres vr̄i introrſū veſtrū
ſunt. Si ergo imperaueritis ſenſui
vr̄o ⁊ erudieritis cor veſtrū viui
ꝯſeruati eritis ⁊ poſt mortē miaꝫ
ꝯſequemini. Judiciū eī poſt mor
tē veniet q̄n iterꝝ reuiuiſcemꝰ ⁊ tūc
iuſtorū noīa parebūt ⁊ impiorū
facta oſtēdentur. Ad me igit̄ nemo
accedat nūc neq̄ req̄rat me vſq̄
dies quadraginta. Et accepi quī
q̄ viros ſic mādauit mihi et pfe
ctꝰ ſumꝰ in campū ⁊ māſimꝰ ibi. Et
factꝰ ſū in craſtinū ⁊ ecce vox voca
uit me dicēs. Eſdra aperi os tuuꝫ
⁊ bibe quod te potauēo Et apui os
meū ⁊ ecce calix plenꝰ porrigebat̄
mihi. Hoc erat plenū ſicut aqua
color autē eius ut ignis ſimil̄. Et
accepi ⁊ bibi ⁊ in eo cū bibiſſem
cor meū cruciabat̄ intellectu ⁊ in
pectꝰ meū increſcebat ſapientia.
Nā ſpūs meꝰ ꝯſeruabatur memo
ria. Et apt̄ū ē os meū ⁊ nō ē clau
ſum ampliꝰ. Altiſſimꝰ dedit intel
lectū q̄nq̄ viris ⁊ ſcripſerunt que
dicebant̄ exceſſiones noctis q̄s nī
ſciebant. Nocte autem māduca
bāt panē. ego autē p diē loq̄bar
⁊ p noctē nō tacebaꝫ. Scripti ſunt
aūt p quadraginta dies libri du
cēti quatuor Et factū eſt cū ꝯpleuiſ
ſent quadraginta dies locutus ē
altiſſimꝰ dicēs. Priora q̄ ſcripſiſti
in palaꝫ pone ⁊ legāt digni et in
digni. nouiſſimos autē ſeptuagi
ta ꝯſeruabis: ut tradas eos ſapiē
tibꝰ de populo tuo In hiis eīn eſt
vena intellectꝰ ⁊ ſapiētie fons ⁊
ſciētie flumē. Et feci ſic. Ca. xv.
Ecce loq̄re in aures plebꝭ mee
ſmōes ꝓphecie quos immi
ſero in os tuū dicit dn̄s ⁊ fac ut ī
carta ſcribantur: q̄ñ fideles ⁊ veri
ſūt. Ne timeas a cogitacōibꝰ ad
uerſū te nec turbēt te incredulita
tes dicētiū: quoniā ōnis incredu
lus in incredulitate ſua morietur
Ecce ego induco dicit dn̄s ſuper
orbē terrarū mala. gladiū ⁊ famē
⁊ mortē ⁊ interitū: ꝓpter q̄d ſuper
polluit iniq̄tas ōnē terrā ⁊ adim
pleta ſunt opa nociua illoꝝ Pro
pterea dicit dn̄s. Jā nō ſilebo de ī
pietatibꝰ eoꝝ q̄ irreligioſe agūt:
nec ſuſtiebo in hiis q̄ inique exer
cēt. Ecce ſanguis innoxius ⁊ iuſtꝰ
clamat ad me ⁊ aīe iuſtorū cla
māt pſeuerant. Vindicās vindi
cabo illos dicit dn̄s: et accipiam
ōnem ſāguinē innoxiū ex illis ad
me. Ecce populus meꝰ q̄ſi grex ad
occiſioneꝫ ducit̄: iam nō paciar il
lū habitare in terra egipti. ſꝫ edu
cā eū in manu potētia ⁊ brachio ex
celſo. Et percutiam plaga ſicut p̄
us ⁊ corrumpam omnem terraꝫ
eius. Lugebit egiptus et funda
menta eius: plaga verberata ⁊ ca
ſtigacōne quas inducet ei deus.
Lugebunt cultores operātes ter
ram quoniā deficiēt ſemina coꝝ

ab vredine ⁊ grādine ⁊ a ſidere
terribili. Ve ſeculo ⁊ q̄ habitant
in eo: qꝛ appropinquit gladi⁹ ⁊ cō
tritio eoꝝ: ⁊ exurget gens ſup gē
tē ad pugnā ⁊ rūphea in manib;
eoꝝ. Erit eni in cōſtabilitio homi
nib⁹ ⁊ alij alijs inualeſcentes nō
curabūt regē ſuum ⁊ pn̄cipes vie
geſtorū ſuoꝝ in potētia ſua. Con
cupiſcet eni homo in ciuitatē ire ⁊
non poterit. Propter ſupbiā eni
eoꝝ ciuitates turbabūtur. dom⁹
exterentur. hoīes metuēt. Nō mi
ſerebit homo ꝓximū ſuū ad irritū
faciendū domos eoꝝ in gladiū
ad diripiendas ſbſtantias eorū
ꝓpter famē panis ⁊ tribulacōnē
multā. Ecce ego cōuoco dicit deus
ōnes reges terre ad me verendū
q̄ ſunt ab oriēte et ab auſtro. ab
euro ⁊ a libano ad ꝯuertēdos ī ſe
⁊ reddere q̄ dederūt illis. Sicut faci
unt vſq; hodie electis meis ſic fa
ciā ⁊ reddā in ſinu eorū. Hec dicit
dn̄s deus. Nō parcet dextera mea
ſup pctōres: nec ceſſabit rūphea
ſup effundētes ſāguinē innocuū
ſup terrā. Exijt ignis ab ira eius:
⁊ deuorauit fūdamēta terre ⁊ pec
catores quaſi ſtramē incenſū. Ve
eis q̄ peccant ⁊ nō obſeruāt man
data mea dicit dn̄s. Nō parcā illꝰ
Diſcedite filij a ptāte: nolite cōta
minare ſāficacōez meā: qm̄ nouit
dn̄s oēs qui delinquūt in illum.
Proptēa tradidit eos ī mortē et ī
occiſionē. Jam eni venerūt ſuper
orbē terrarū mala ⁊ manebitis ī
illis. Nō eni liberabit vos de⁹ ꝓpt
qd peccaſtis ī eū. Ecce viſio horribi
lis ⁊ facies illi⁹ ab oriēte. Et exiēt
nacōes draconū arabum in curri
b⁹ multis: ⁊ ſicut flatus eoꝝ nūe
ꝯfertur ſup terrā: ut iā timeant ⁊
trepidēt ōnes qui illos audient
carmonij īſanientes ī ira et exiēt
ut apri de ſilua. ⁊ aduenient ī vir
tute magna ⁊ ꝯſtabūt in pugnā
cū illis ⁊ vaſtabūt porciōez terre
aſſyrioꝝ. Et pt⁹ hec ſupualeſcent
dracones natiuitatis ſue memo
res ⁊ ꝯuertēt ſe ꝯſpirātes in v̄tute
magna ad perſequēdos eos. Iſti
turbabunt ⁊ ſilebunt in v̄tute illo
rū ⁊ ꝯuertēt pedes ſuos in fugā:
⁊ a territorio aſſyriorū ſubſeſſor
obſedebit eos ⁊ cōſumet vnū ex
illꝰ ⁊ erit timor ⁊ tremor in exerci
tu illoꝝ ⁊ cōtentio in reges ipſoꝝ
Ecce nubes ab oriente ⁊ a ſepten
triōe vſq; meridianū ⁊ facies ea
rū horrida valde plena ire ⁊ ꝓcel
le. Et collidēt ſe inuicem ⁊ collidēt
ſyd⁹ copioſū ſup terrā ⁊ ſyd⁹ illo
rum. Et erit ſāguis a gladio vſq;
ad ventrē: ⁊ ſim⁹ hoīs vſq; ad ſb
ſtramē cameli. Et erit timor ⁊ tre
mor multus ſup terrā ⁊ horrebūt
q̄ videbūt iram illā ⁊ tremor ap
prehendet illos. Et poſt hec moue
būtur nymbi copioſi a meridia
no ⁊ ſeptētrione ⁊ portio alia ab
occidēte. Et ſuperinualeſcēt venti
ab oriēte ⁊ recludēt eā ⁊ nubem
quā ſuſcitauit ī ira ⁊ ſyd⁹ ad faci
endā exterritacōem ad oriētalē
ventū ⁊ occidētem violabit. Et ex
altabūtur nubes magne et vali
de plene ire ⁊ ſydus ut exterreāt
ōnem terrā ⁊ inhitantes eā ⁊ in
fundēt ſup ōnem locū altū ⁊ emi
nētem ſyd⁹ terribile. ignē ⁊ gran
dinem ⁊ rūpheas volantes ⁊ aq̄s
multas ut eciā impleantur ōnes

cāpi ⁊ oēs riui pleitudine aq̄rum
multaꝝ. Et demoliet̄ ciuitates ⁊ mu
ros ⁊ mōtes colles ⁊ ligna ſiluaꝝ
⁊ fenū p̄toꝝ ⁊ frumēta eoꝝ. Et trā
ſibūt ꝯſtātes vſq; babilōez ⁊ ex
terrēt eā: ꝯuenient ad ipā ⁊ circuī
būt eā ⁊ effūdēt ſydꝰ ⁊ oēz irā ſup
eā. Et ſbibit puluis et fumꝰ vſq;
in celū ⁊ oēs in circuitu lugebunt
eā: ⁊ q̄ ſb ea remāſerint ſeruient
hijs q̄ exterruerīt. Et tu aſia ꝯſors
in ſpē babilōis ⁊ glīa pſōe eius:
ve tibi miſeā ꝓpt̄ qd̄ aſſimilaſti ei
⁊ ornaſti filias tuas in fornicacō
ne ad placēdū ⁊ gloriādū ī ama
toribꝰ tuis q̄ tecū cupierūt ſēp for
nicari. Odibilē imitata es ī oibꝰ o
pibꝫ eiꝰ ⁊ ī adiuēciōibꝰ eiꝰ ꝓptea
dic̄ deꝰ. Immittā tibi mala viduī
tatē pauptatē ⁊ famē ⁊ gladiū ⁊
peſtē ad deuaſtādas domos tuas
a violacōe ⁊ morte ⁊ gloria virtu
tis tue. Sic̄ flos ſiccabit̄ cū exurgꝫ
ardor q̄ emiſſus ē ſup te: infirībeis
ut paupcula plagata et caſtiga
ta a mulieribꝰ ut nō poſſunt te ſuſ
cipe potētes ⁊ amatorēs. Nunq̄d
ego ſic zelabo te dicit dn̄s niſi oc
cidiſſes electos meos in ōni tpe ex
altās pcuſſiōez manuū ⁊ dicēs ſu
p mortē eorū cū iebriata eēs exor
nāa ſpeciē vultꝰ tui. Merces forni
cacōis tue in ſinu tuo ꝓpt̄ hoc red
dicōez accipies. Sic̄ facis electis
meis dicit dn̄s. ſic faciet tibi deꝰ
⁊ tradet te in malū. Et nati tui fa
me interiēt ⁊ tu rūphea cades ⁊ ci
uitates tue ꝯterentur ⁊ oēs tui in
cāpo gladio cadēt. Et q̄ ſunt ī mō
tibꝰ fame pibūt et mādūcabunt
carnes ſuas ⁊ ſāguinē bibēt a fa
me panis ⁊ ſiti aq̄. Infelix per ma
ria venies ⁊ rurſuꝫ accipies mala
Et in trāſitu allidēt ciuitatē occiſā
⁊ exterrēt aliquā porcōem terre ⁊
partē glorie tue exterminabunt
rurſū reuertētes ꝯuerſā. Et demo
lita eris illis p ſtipula ⁊ ipſa erūt
tibi ignis ⁊ deuorābūt te ⁊ ciuitates
tuas terrā tuā ⁊ mōtes tuos: oēs
ſiluas tuas ⁊ lignū fructiferū igni
ꝯburēt. Filios tuos captiuos du
cēt ⁊ cenſū tuū in p̄dā habebunt et
gloriā faciei tue exterminabūt.

Ve tibi babilona Ca. xvi.
⁊ aſya: ve tibi egipte et ſyria.
Precīgite vos ſaccis ⁊ cilicijs et
plangite filios vr̄os ⁊ dolete qm̄
appropinq̄uit ꝯtritio vr̄a. Immiſ
ſus eſt vobis gladiꝰ ⁊ quis ē qui
auertat illū. Immiſſus ē in vob ig
nis ⁊ q̄s eſt q̄ extinguat illū. Im
miſſa ſūt vob mala ⁊ q̄s eſt q̄ re
pellat ea. Nūquid repellet aliq̄s
leonē eſurientē in ſiluia aut extin
guet ignem in ſtipula mox quā
do ceperit ardere. Nunq̄d repellet
aliquis ſagittā a ſagittario for
ti miſſā. Dn̄s fortis immittit ma
la ⁊ quis eſt qui repellat ea. Exijt
ignis ex iracūdia eius ⁊ quis eſt
qui extinguat eum. Choruſcabit
⁊ quis non timebit. Tonabit ⁊
quis nō pauebit. Dominus cō
minabitur ⁊ q̄s nō funditus ꝯte
ret̄ a facie ipſiꝰ. Terra tremuit ⁊
fūdamenta eiꝰ mare fluctuat de p
fūdo ⁊ fluctꝰ eiꝰ diſturbabūtur ⁊
piſces eiꝰ. a facie dn̄i ⁊ a glīa vtu
tis eiꝰ: qm̄ fortis dextera eius q̄ ar
cū tēdit: ſagitte eiꝰ acute q̄ ab ip
ſo mittūt̄ n̄ deficiēt cū ceperit mit
ti ī fines t̄re. Ecce mittūtur mala ⁊
n̄ reuertētur donec veniāt ſup t̄rā

Ignis ſuccēditur ⁊ nō extinguet̄
donec ꝯſumat fundamēta terre.
Queādmoḋ nō redit ſagitta miſ
ſa a valido ſagittario: ſicut nō re
uertētur mala q̄ miſſa fuerint in
traꝫ. Ve mihi. ve mihi. Quis me
liberabit in illis diebꝰ. Inicīū do
loruꝫ ⁊ multi gemitus. inicium fa
mis ⁊ multi interitus. inicīū bello
rum ⁊ formidabūt poteſtates. ini
ciū maloꝝ ⁊ trepidabūt ōnes In
hijs quid faciaꝫ cū venerint ma
la. Ecce fames ⁊ plaga ⁊ tribula
cō et āguſtia miſſa ſūt flagella ī
emēdacōe ⁊ in hijs ōibꝰ ſe n̄ cō
uertēt ab iniquitatibꝰ ſuis: neqꝫ
flagelloꝝ memores erūt ſemper.
Ecce erit ānone vilitas ſup terrā
ſic ut putent ſibi eē directā pacē:
⁊ tūc germinabūt mala ſup terrā
gladiꝰ fames ⁊ mag̃ cōfuſio. A
fame ei plurimi q̄ inhitant terrā
interient ⁊ gladiꝰ ꝑdet ceteros q̄
ſupauerint a fame ⁊ mortui ſicut
ſtercora ꝓicientur ⁊ nō erit q̄ ꝯſo
letur eos. Derelinq̄tur eni terra de
ſerta ⁊ ciuitates eiꝰ deicient̄. Non
derelinq̄tur qui colat terraꝫ ⁊ qui
ſeminet eā. Ligna dabūt fructꝰ
⁊ q̄s vindemiabit illa. Vua ma
tura fiet ⁊ q̄s calcabit illaꝫ. Erit
eni locis magna deſertio Cupiet
enim hō hominē videre vel vocem
eiꝰ audire. Relinqn̄tur eni de ciui
tate decē ⁊ duo de agro qui abſcō
derint ſe in denſis nemoribꝰ ⁊ ſciſ
ſuris petrāū: queādmodū derelin
quūtur in oliueto ⁊ ſingulis arbo
ribus tres aut quatuor oliue aut
ſicut in vinea vindemiata racemi
reliquūtur ab hijs q̄ diligēter vi
neaꝫ ſcrutant̄: ſic relinquētur ī di
ebꝰ illis tres aut q̄tuor ſcrutātibꝰ
domos eoꝝ in rūphea. Et relinq̄t
terra deſerta ⁊ agri eiꝰ inueterabūt
⁊ vie eiꝰ ⁊ ōnes ſemite eius germi
nabunt ſpinas eo ꝙ nō tranſiet
hoīes per eam. Lugebūt virgines
nō habētes ſpōſos. lugebunt mu
lieres nō habētes viros. lugebūt
filie earū non hn̄tes adiutorium
ſpōſi earum. In bello ꝯſumētur ⁊
viri earū in fame exterent̄. Audi
te vero iſta ⁊ cognoſcite ea ſerui
domini. Ecce verbū dn̄i excipite il
lud ne dijs credatis de q̄bus dic̄
dn̄s. Ecce appropinquāt mala et
nō tardāt Queādmodū pregnās
cū parit ī nono menſe filiū ſuum
appropīquante hora partus eius
an̄ horās duas vel tres dolores cir
cueunt ventreꝫ eius ⁊ ꝓdeunte īfā
te de ventre nō tardabūt vno pū
cto: ſic nō morabūtur mala ad ꝓ
deundū ſup terrā ⁊ ſeculū gemet
⁊ dolores circūtenebūt illud. Au
dite verbum plebs mea. Parate
vos in pugnaꝫ ⁊ in malis: ſic eſto
te quaſi aduene terre. Qui vēdit
quaſi qui fugiat ⁊ q̄ emit quaſi q̄
ꝑditurus. qui mercatur q̄ſi q̄ fru
ctum nō capiat et q̄ edificat qua
ſi non habitaturꝰ Qui ſeminat q̄
ſi qui non metet ſic ⁊ qui vineaꝫ
putat quaſi nō vīdemiaturꝰ Qui
nubunt ſic quaſi filios nō facturi
⁊ qui nō nubunt ſic quaſi vidui
ꝓpter qḋ qui laborant ſine cauſa
laborāt. Fructꝰ eni illoꝝ alienige
ne metēt ⁊ ſbſtantiā illorum rapi
ent ⁊ domos euertēt ⁊ filios eo
rum captiuabūt. quia in captiui
tate ⁊ fame generāt natos ſuos.
Et qui negociant̄ ī rapina quātū

diu exornāt ciuitates ⁊ domos ſu
as ⁊ poſſeſſiões ⁊ ꝑſonas ſuas:
tantomagis adzelabor eos ſuper
pctā ſua dicit dñs. Quõ zelat̄ for
nicaria mulierē ydoneā ⁊ bonam
valde: ſic zelabitur iuſticia iniq̄ta
tem cū exornat ſe ⁊ accuſat eam ī
facie cū venerit qui defēdat exq̄rē
tem õne pctīn ſup terrā. Propte
rea nolite ſimilari ei nec opibꝫ eiꝰ
quoniā adhuc puſillū ⁊ tolletur
iniquitas a terra ⁊ iuſticia regna
bit in vos. Nõ dicat peccator ſe n̄
peccaſſe: quoniā carbones ignis
cõburet ſup caput eiꝰ q̇ dicit nõ
peccaui corā dō ⁊ gloria ipſiꝰ. Ecce
dñs ꝯgnoſcꝫ õnia opa hominuꝫ
⁊ adinuencões illoꝝ ⁊ cogitacões
illoꝝ ⁊ corda illorū. Dixit enī fiat
terra ⁊ facta eſt: fiat celū ⁊ factū ē
Et in verbo illiꝰ ſtelle fundate ſūt
⁊ nouit numerū ſtellarū. Qui ſcru
tatur abiſſum ⁊ theſauros illarū
q̇ menſus ē mare ⁊ ꝯceptum eius
Qui ꝯcluſit mare in medio aqua
rū ⁊ ſuſpendit terrā ſup aquas v̇
bo ſuo. Qui extēdit celum quaſi ca
merā ſup aquas fundauit eum.
Qui poſuit in deſerto fõtes aq̄ruꝫ
⁊ ſup verticē montium lacus ad
emittēdū flumina ab eminēti pe
tra ut portaret terrā. Qui finxit ho
minē ⁊ poſuit cor ſuū in medio cor
pís ⁊ miſit ei ſpiritū vitā ⁊ intelle
ctū ⁊ ſpiramē dei õnipotētis q̇ fe
cit õnia ⁊ ſcrutinat õnia abſcõſa
in abſconſis terre. Hic nouit ad
inuencionē veſtrā ⁊ q̇ cogitatis
in cordibꝰ vr̄is peccātes ⁊ volētes
occultare pctā veſtra. Propt̄ qd̄
dominus ſcrutinādo ſcrutinauit
õnia opera veſtra ⁊ traducet vos
õnes ⁊ vos cõfuſi eritis cū ꝓceſſe
rint peccata vr̄a corā hominibꝰ ⁊
iniquitates erūt que accuſatorēs
ſtabūt in die illo. Quid facietis:
aut quomõ abſcõdetis pctā vr̄a
corā dō ⁊ angelis eius. Ecce index
deus: timete eum. Deſinite a pecca
tis veſtris ⁊ obliuiſcamini iniq̄ta
tes veſtras iam agere eas in ſepi
terno ⁊ deꝰ educet vos ⁊ liberabit
de õni tribulacõe. Ecce enī incēdi
tur ardor ſup vos turbe copioſe ⁊
rapient quoſdā ex vobis ⁊ ciba
bunt ydolis occiſos ⁊ qui conſen
ſerint eis erūt illis in deriſum ⁊ in
improperiū ⁊ in conculcacõeꝫ. Erit
enī locis locus ⁊ in vicinas ciuita
tes exurrectio multa ſup timētes
dominū. Erūt quaſi inſani nemini
parcētes ad diripiendū ⁊ deuaſtā
dum adhuc timentes dominū. quia
deuaſtabūt ⁊ diripient ſbās ⁊ de
domibꝰ ſuis eos eiciēt. Tūc pare
bit ꝓbacio electorū meorū: ut au
rū qd̄ ꝓbat̄ ab igne. Audite dile
cti mei dicit dominus. Ecce aſſunt
dies tribulacõnis ⁊ de hijs libera
bo vos. Ne timeatis nec heſitetis:
quoniā deꝰ dux veſter ē. Et qui ſer
uat mandata ⁊ precepta mea di
cit dominꝰ deus: ne preponderent
vos peccata veſtra: ne ſupeleuent
ſe iniquitates veſtre. Ve qui con
ſtringūtur a pctīs ſuis ⁊ obtegū
tur ab iniquitatibus ſuis: queād
modū ager conſtringitur a ſilua
et ſpinis tegitur ſemita eius per
quam non tranſit homo ⁊ exclu
ditur ⁊ mittitur ad deuoracõem
ignis .:.

Explicit liber eſdre quartus .:.